XXII. évfolyam 7. szám · Ára: 1 forint · 1966. február 17

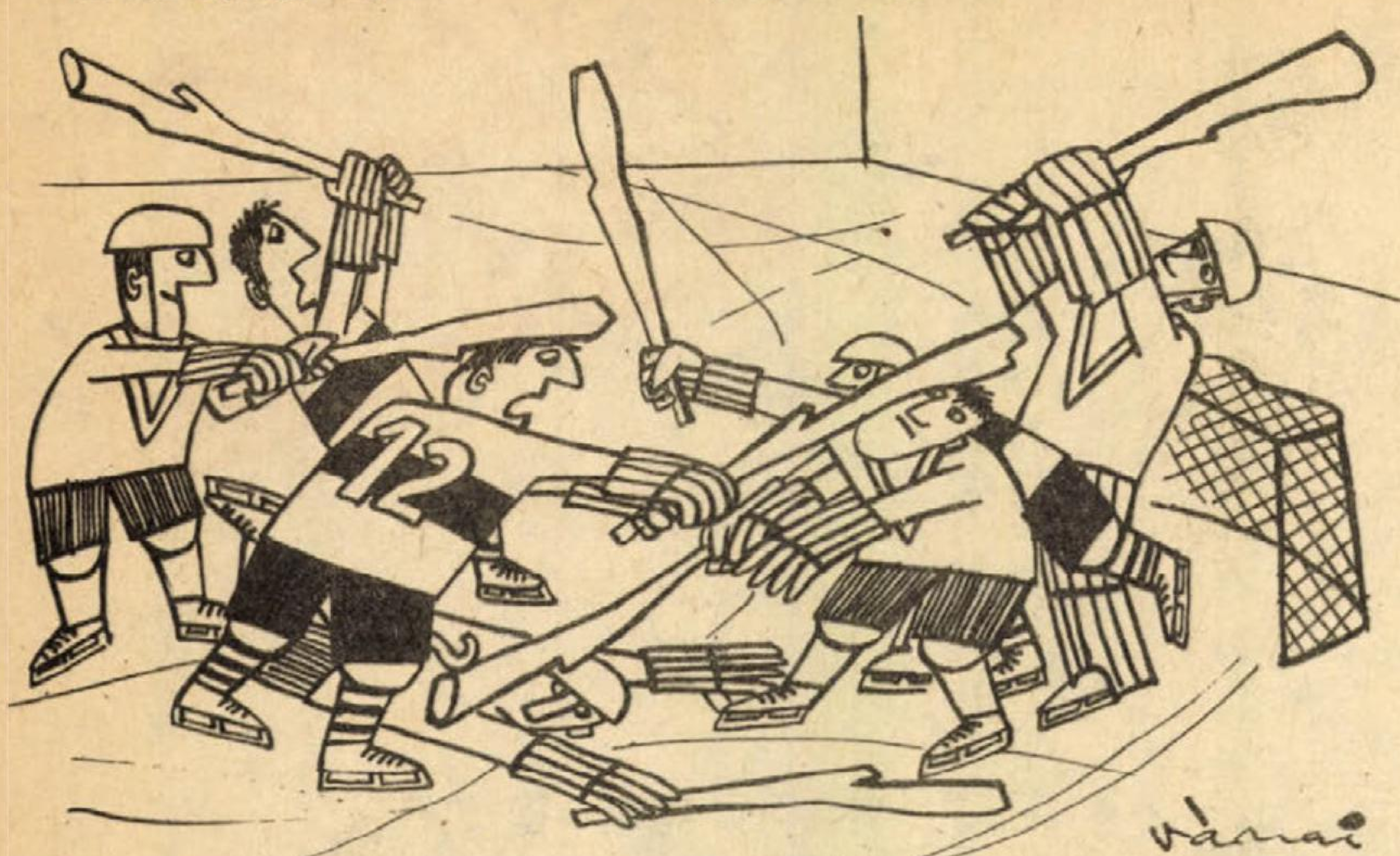

— Melyiket is nem kóstoltam még?...

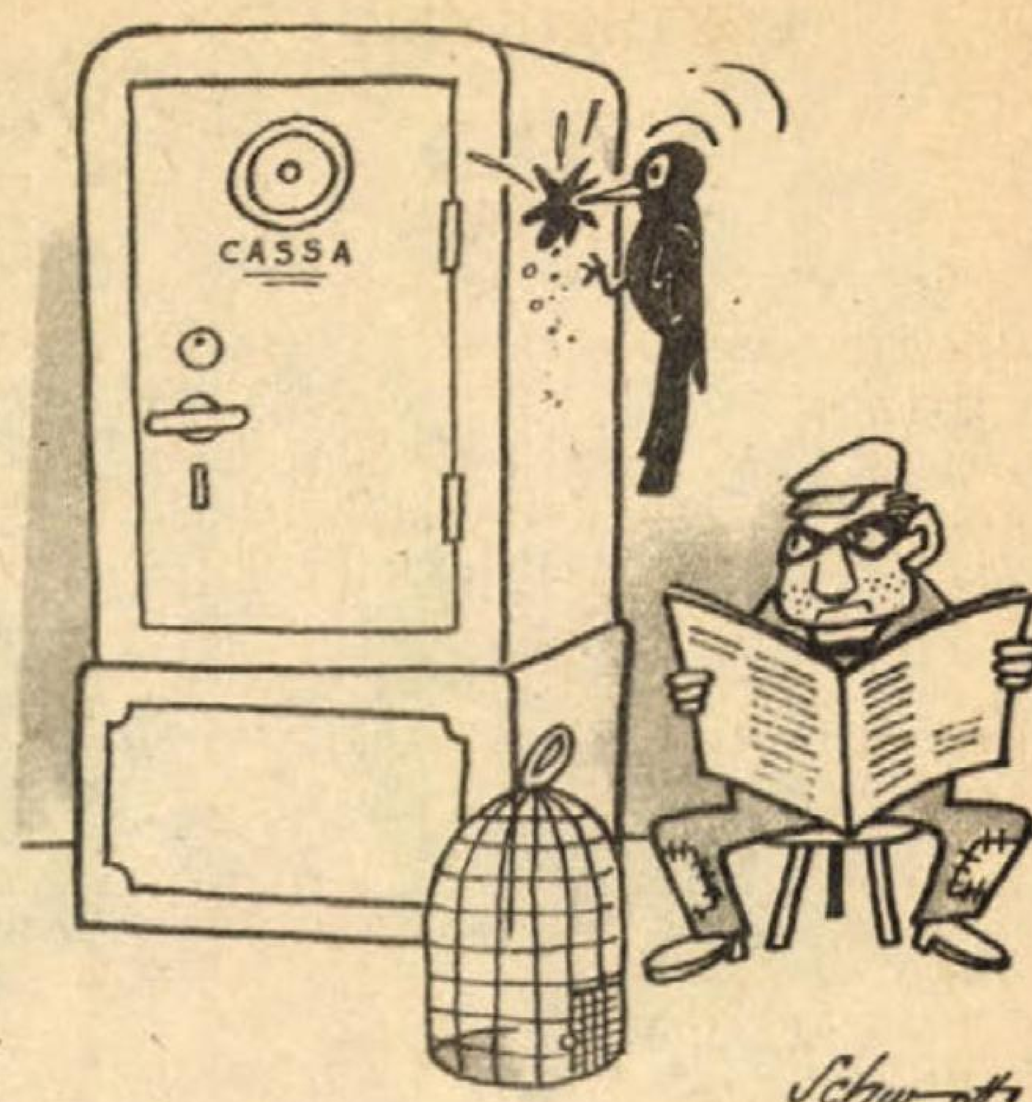
Endrődi István rajza

Várnai György rajza

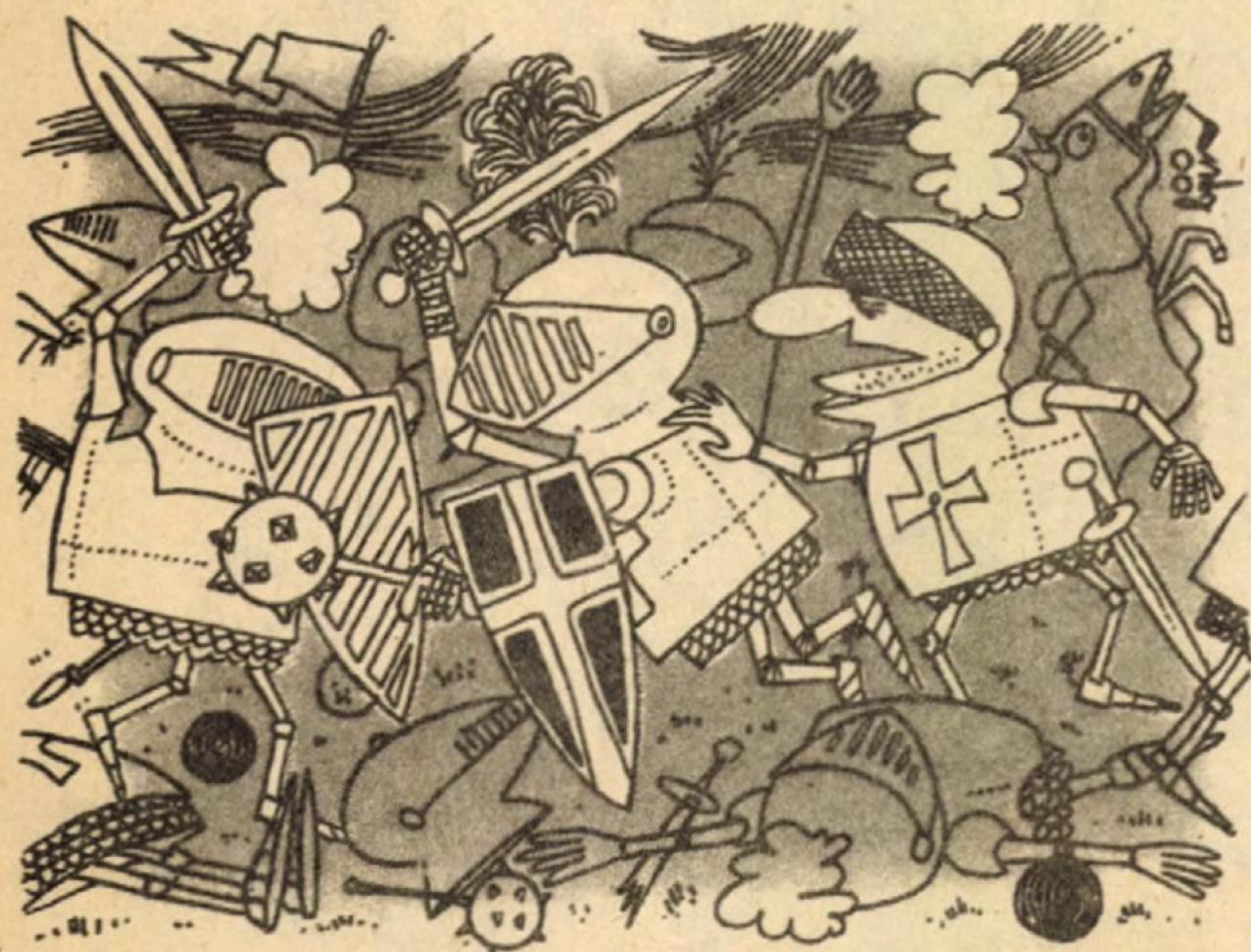
Őszinte jégkorongozók

Abszolút kényelem

Csatában

– Bendegúzkám! Telefon!

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

REJTÉLYEK A PALACKON

Tevékeny és állandó nézője vagyok a kirakatoknak. Felfedező utaim alkalmával azt az örömöt keresem, amely egy új cikk megjelenése vált ki bennem. Büszke vagyok arra, hogy például annak idején jóformán a megjelenése pillanatában ittam Bambit. Bátran sorolom magam az első Fecske-szívók közé. Hiszek a tunit talpú cipőben, és megkondult a szívem, mikor az új formájú T-dugó megjelent. Nemrégen, gyanútlanul egy fél kiló kenyeret vettem a Közértben, és ahogy nézelődtem, felcsillant a szemem. Nini! egy újfajta bor. Ezerjó! Ez van ráírva, semmi más. Nem ilyen vagy olyan ezerjó, hanem csak egyszerűen ezerjó. Vettem egy üveggel, aztán otthon izgatottan vizsgálgatni kezdtem a palackot. *„Csongrádvidéki Állami Pincegazdaság, Szőreg”* – állt az írás a dugó fölött. No lám, tájjellegű. Aztán az üveg nyakán meg arról értesültem, hogy a budafoki palackozó palackozta. Ára tíz forint. Ejnye – kaptam fel a fejem –, hiszen én 17,10 forintot fizettem érte üveggel együtt! Az üveg alján, a címke jobb sarkában azt közlik velem, hogy 0,5 liter. Jó a szemmértékem, így azonnal megállapítottam, hogy a palack 7 decis. Hosszas tanulmányozás után észrevettem a címkén egy picike lila pacnit. Néhány percnyi gondolkodás után rájöttem, hogy ez nyilván az árat jelzi, amit a Közért-pénztárosnő le tud fordítani, úgy látszik, forintra.

Ezek után remegő kézzel húztam ki a dugót, félve attól, hogy a sors még tartogat számomra meglepetést. Tévedtem. Bor volt benne. Nem jó, de nem is rossz.

Hogy akkor mi a baj? Semmi... illetve csupán az, hogy szeretem tudni, mit iszom, mennyit és mi az ára. Tudniillik ennyi ráfordítással ez is megoldható. És akkor nem kell rejtvényt fejtenünk a palackon...

Rácz György Géza

NEONKARBANTARTÁS

Az alábbi jelenetet a Főv. Mértékutáni Szabóság nőiruha szalonjában lestem el, de ugyanúgy lejátszódhatott volna bárhol másutt is, akár a Pócsmegyeri Vasboltban is, csak arrafele ritkábban visz az utam. A szereplők pedig hárman voltak, úgymint az üzlet direktrisze, meg a két szerelő, akik benyitottak, és így szóltak:

– Jöttünk, kérem, a neont karbantartani.

S én meglepődve láthattam, hogy e közömbös, hétköznapi mondat miként hozza ki sodrából a szőke főnökasszonyt, aki elsápadt, levegő után kapkodott, majd így sikkantott:

– A neont?! Hisz azt már egy éve leszerelték!

– Tudjuk, kérem – csitították őt a férfiak szelíden. – De az egy másik vállalat, ugye. Az ő dolguk a leszerelés, meg a felszerelés, meg a megjavítás, meg más efféle. Mink meg a karbantartók vagyunk. Ez is más, meg az is más, teccik érteni, ugye. Itt teccik aláírni.

– Mit írjak alá?

– Hát, hogy végeztünk.

– Mivel? Nem csináltak semmit.

– Arról mink ugye nem tehetünk. Ha itt lenne az a nyavalyás neon, már megpucoltuk volna a sok duma helyett. Ide tessék írni a nevet, alulra.

– Nem írok sehová semmit! Maguk tisztára megőrültek! Igazoljam, hogy karbantartották azt, ami nincs itt? Jöjjenek majd akkor, ha fel lesz a neon szerelve.

– És az mikor lesz?

– Azt nem tudom.

– Na lássa. Mink ilyen bizonytalan bulikba nem mehetünk bele. És különben is. Kigyöttünk, ugye, még hozzá ketten, hoztuk ezt a marha nagy létrát, meg a többi cuccot, és most már a normaidőt is letöltöttük. Két példányban írja alá, mert egy a bérelszámolásnak megy.

– Nem írom – közölte a hölgy nyugtalanul, és rángott a feje, és vér tódult az agyára, és még a kezeit is tördelte hozzá. – Maguk semmit se csináltak. És énbelőlem se fognak hülyét csinálni.

Aztán még sok egyéb csacskaságot is összefecsegett, miközben a szerelők nemigen szóltak, inkább csak néztek rá azokkal a szelíd őzike szemeikkel. És a végén a két őzike csak elnyerte az olyannyira áhított autogramot, és zsákmányukkal tovairamlottak a ködös, rideg, téli forgatagban, hogy egyéb helyeken is karbantartsák a neont, ha nincsen, akkor is.

Nekem meg eszembe jutott egy ismerősöm, aki Nyugatról hazatérve mesélte, hogy milyen furcsa foglalkozások vannak odakint, nem is hinné az ember, hogy mikből is meg lehet élni.

Elbeszélése ellenére egyre inkább erősödik bennem a meggyőződés, hogy a nem létező neonok karbantartásával még a Nyugatot is sikerült messze megelőznünk.

G. Szabó Judit

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

FÜSTÖLGÉSEK

1

A VI. kerületi Házkezelési Igazgatóság jóvoltából a Népköztársaság útja 4. szám alatti kétudvaros lakóház kéményei már két esztendeje nem találkozhattak kéménytisztogatókkal.

Hogy miért?

A kéményseprők képtelenek kijutni a tetőre, mert bár új járdák készültek erre a célra a tetőn, az odavezető, kb. ötméteres létra még mindig csak ígéret. Legutóbb májusban vettek mértéket padlásunkon. A lakók azóta is csak fuldokolni tudnak a kályhából kicsapó füsttől meg a méregtől.

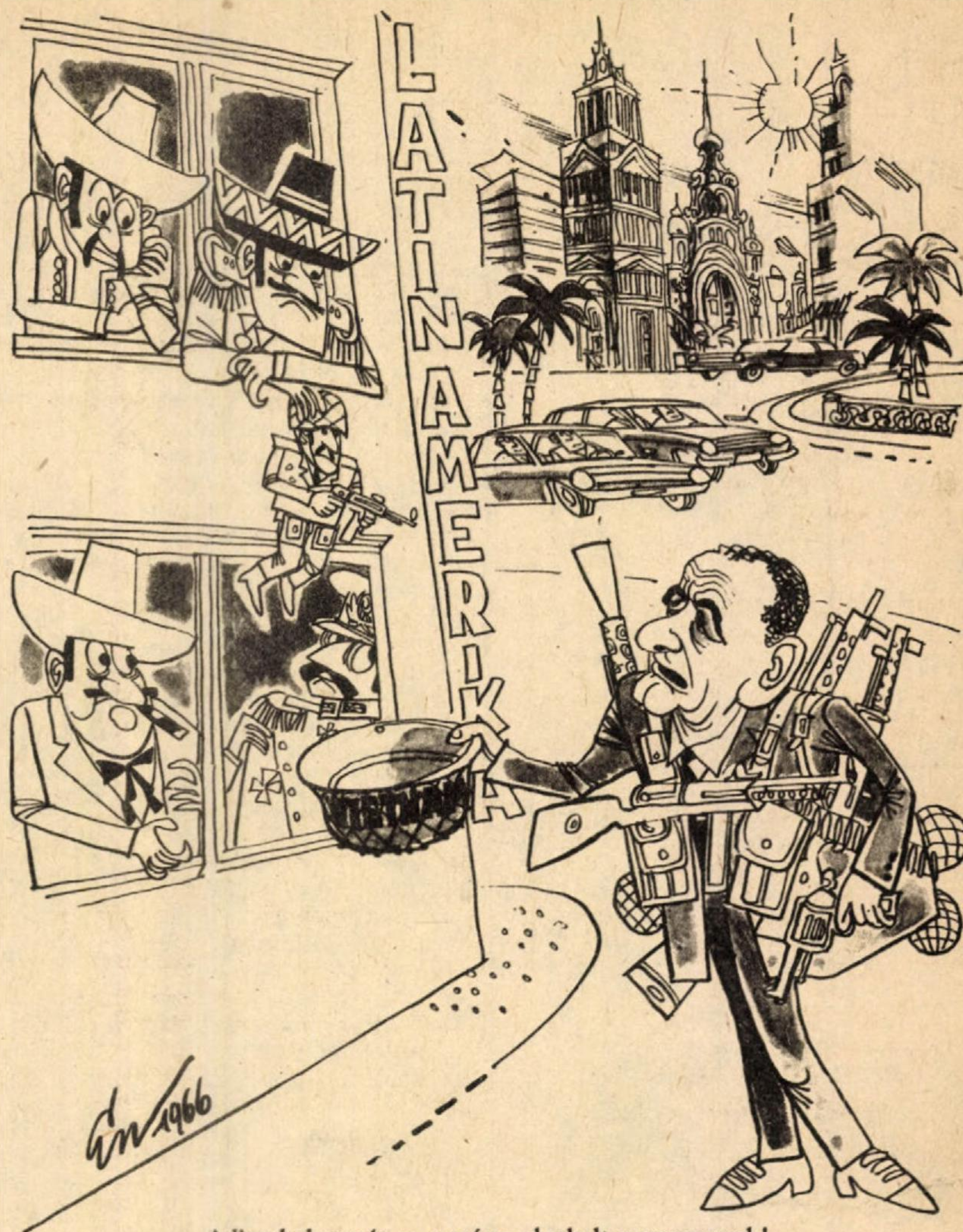
2

Hála a KÖZÉRT-nek, valódi marokkói fával tudok alágyújtani ezen a télen, és igen olcsón. A kétrekeszes narancsosládák alig kétforintos áron kótyavetyére kerülnek, és minden üzlet kínálgatja, mert nincsen, aki elszállítsa tőlük.

Szerény elképzelésem szerint például a tsz-ek és az állami gazdaságok igen jól felhasználhatnák ezeket az erős ládákat almatárolásra. Javaslatomat ingyen adom át az illetékeseknek, és szívesen mondok le a luxustüzelőről, mert mindig füstölgök a dühtől, amikor egy-egy ilyen ládát falánk kályhám részére felaprítok.

D. E.

Toborzás — Endrődi István rajza

– Adjatok katonát a szegény elvakult agresszornak!

Gazdag anyanyelvünk

A Rákóczi úti árkádok alatt elgondolkozva ballagott egy fiatalember, kezéből Breitner János hangja sugárzott szét egy kis tranzisztoros rádió közbejöttével. Szembejött egy középkorú férfi, s véletlenül nekiment a fiatalembernek. A rádió a földre pottyant, a fiatalember lehajolt érte, majd ingerülten kiáltotta:

– Nem tud vigyázni? Hülye!

A középkorú férfi végignézte a fiatalembert, s csak ennyit mondott:

– Oktondi!

– Kikérem magamnak! – fortyant fel a fiatalember. – Én nem vagyok magának ok... okon... mit mondott?

– Oktondi.

– Az mi?

– Sejtettem, hogy nem tudja – bólintott enyhe gúnynyal a középkorú férfi. – Maguknak erre a fogalomra csak egyetlen árva szavuk van: hülye. Ezt alkalmazzák mindenre, mint valami egyetemes kifejezést. Hülye, hülyeség, hülyéskedni, kis hülye, nagy hülye, meghülyülni, elhülyülni, belehülyülni. És így hülyítik el a világ legszebb nyelvét, amelyen például Arany János írt. Látja, milyen golyhó maga?

A fiatalember vállat vont.

– Istenem, az ember igyekszik...

– Hallotta már ezt a szót, hogy golyhó?

– Persze hogy hallottam. Például most.

– Rettenetes! – csóválta a fejét a középkorú férfi. – Maga, fiam, nem tud magyarul! Maga műveletlen! Maga buta! Maga vannyogó, tilibogyi, nyetenyüte, teszetusza, susák, muszmák, szilimák, nyálfi, rigólyás, szilimány, tákos, mofó, neszere, nyivászka, tátondi, tyipi-tyapa, töksi, tápeszű, tombár, totyalagos, nyámándi, ökröndi, netentok, tácsó, náboci, ökörfi...

– Elég! – kiáltott a fiatalember rémülten.

– Magának! – reccsentett rá a középkorú férfi. – De nem az ép nyelvérzékű embernek! Majd adok én magának elszegényíteni a magyar nyelvet, maga szájabákó, pupák, totomi, tátė, zoholi, mutuly, szuszma, tökkolop, ragyivatlan, natrahőrös, nyüge, natragulyás, tejbánc, orbáncfogta...

– Segítség! – hörögte a fiatalember, egérutat keresve. De a középkorú férfi megragadta kabátjánál fogva, és fojtott hangon vágta az arcába:

– Tudja, mi maga? Közönséges tabajdok, melák, löcsértes, buszla, csajbatag, átabota, balustya, bangula, csába, baksi, majla, lutyakos, bulyuta, gaborgyás, fataró, kamutyi, hoborkás, botrimász, böszme, buszma, csoszka, félkerekű, csába, eszeficamodott, habogós, kuburc, hávànyos, gajbatag, bahó, kukkó, dőre, ergelős, gendeboja, koplegyes, kolontos, beszerdes, balgatag, eszelőkös, bükkfakolomp, herge, gagyula, bárédok...

– Kegyelem! – kiáltotta könyörögve a fiatalember.

– Megtanulja a magyar nyelvet, vagy nem? – tette fel a középkorú férfi a fenyegető kérdést.

– Megtanulom! – fogadkozott a fiatalember.

– Helyes! – bólintott a középkorú férfi. – Majd meglátja, mennyivel jobb lesz művelt, édes anyanyelvét ismerő emberként élni a világban, és nem léhás, fityertes, kajneszes módra.

E szavakkal elengedte a fiatalembert, majd fejét megbiccentve megenyhülten távozott.

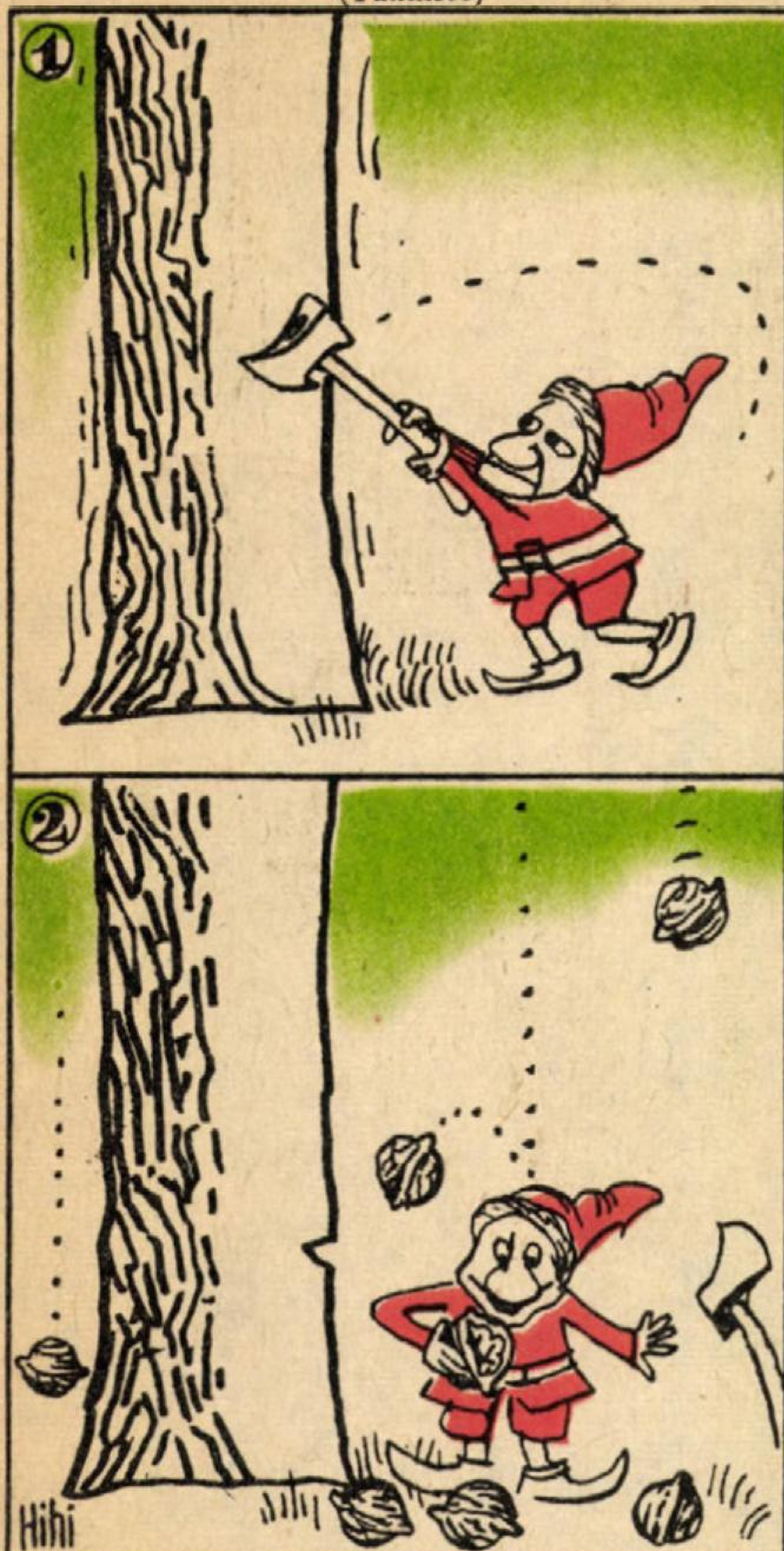
A fiatalember megdöbbenve nézett utána, aztán vállat vont, és csak ennyit mondott:

– Ez hülye!

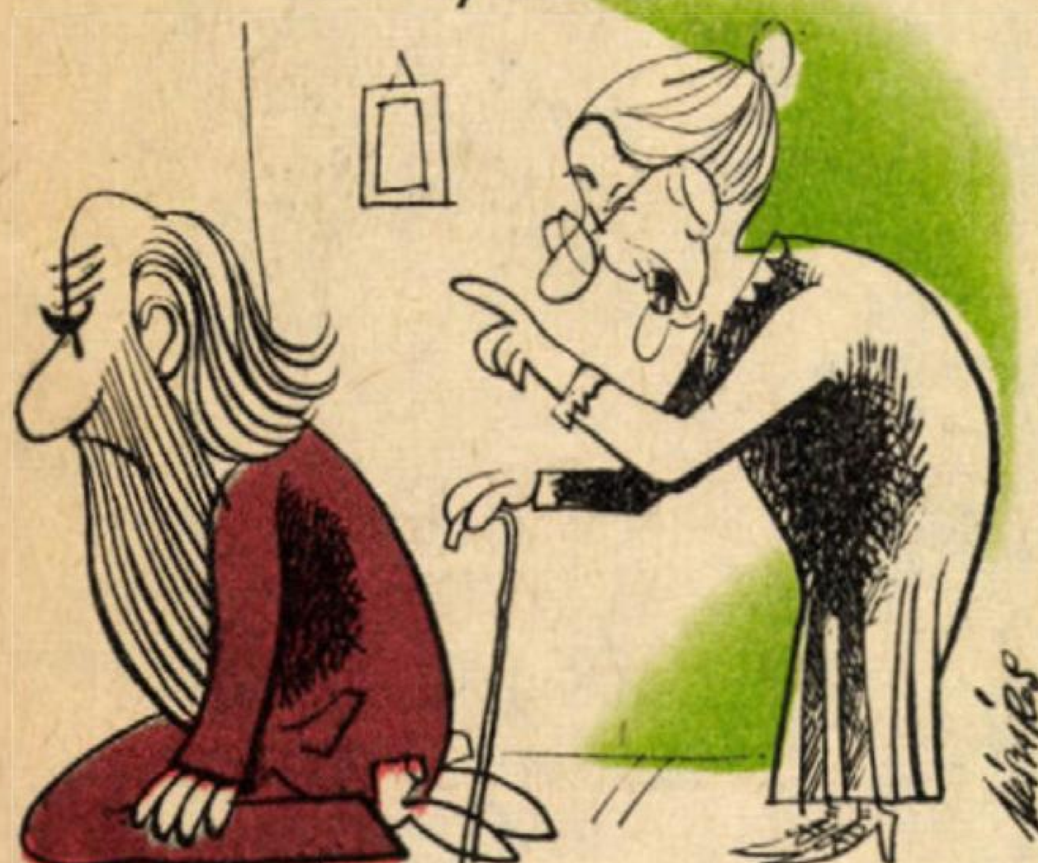
Feleki László

Néha érdemes bírálni...

(Tanmese)

Reménytelen eset

– Kisfiam, mikor érted meg végre, hogy le kell vágatnod a hajadat?!

Közlekedünk, közlekedünk...

Mint hivatásos budapesti lakos, csillapíthatatlan kíváncsisággal figyelem közlekedésünk fejlődését. Megfigyeltem például, hogy az úgynevezett K N — kalauz nélküli — első villamoskocsikra rendszeresen átmegy a szerelvény hátsó kocsiján jegykezelő kalauz, jegyellenőrzés céljából. Kísérletképpen én ezért számos esetben — noha bérletem van — a hátsó szerelvényre szálltam fel, s minden alkalommal jegyem felmutatása nélkül utazhattam, mert az ide rendszeresített jegykezelőket egyedül az a cél fűti, hogy a kalauz nélküli kocsiszakaszban fedezzenek fel valamely szabálytalankodó utast, akit azután nevelhetnek tetszésük és pedagógiai vérmérsékletük szerint.

Amennyire és a budapestieket ismerem, már előbb észrevették, mint én, hogy a K N kocsiszakaszokkal rendelkező villamosokon nem a K N szakaszban lehet kényelmesen bliccelni, hanem a hagyományos szakaszban, melynek a jegykezelője idejét és fáradságát a kalauz nélküli szakaszban tölti. A fejlődés útja egyértelmű: előbb-utóbb a K N szakaszba helyezik majd a hátsó szerelvény jegykezelőjét, a hátsóba pedig egy ellenőrt rendszeresítenek a jegyváltás műveletéhez, még később esetleg ülőellenőrt. Innen már csak egy lépés, hogy a két szerelvényen két kalauz végezze a munkáját, ez azután ésszerűen megoldja majd az utasok kényelmes és egyszerű jegyváltását.

*

A terelőút fogalma ma már úgy hozzá tartozik a városhoz, mint a mezőkhöz az ő liliomа. Fejlett terelőutakkal rendelkező főváros lettünk. S mert megszoktuk, már kezdjük nem tisztelni. Például a Gutenberg térnél, hová a Rákóczi út forgalma terelődött, a gondosan elhelyezett forgalmi táblák mellett óriási vörös nyilak jelzik a Corvin Áruház ötletes propaganda-tábláin: „Egyenes út a Corvin Áruházba!"

Időt és ácsorgást nem kímélve, megfigyeltem, hogy számos külföldi gépkocsi, miután gyönyörűen rátért a terelőútra, a Gutenberg térhez érkezve, habozás nélkül irányt vesz a Corvin Áruház felé. Ami érthető dolog, mivelhogy e kocsik vezetője a hirdetés szövegét nem érti, csupán a mindent felülmúló vörös nyilat fogja fel elméjében.

Már várom azt a propaganda-ötletet megvalósulni, hogy a Gutenberg tér sarkán álló és a forgalmat irányító rendőr mögött egy tűzpiros díszegyenruhába öltözött reklámember, a rendőr jelzéseit felülbírálva, az autóbuszforgalmat is a Corvinhoz irányítja. Ha csak egy utast nyernek meg autóbuszonként a Corvin Áruháznak, már megérte!

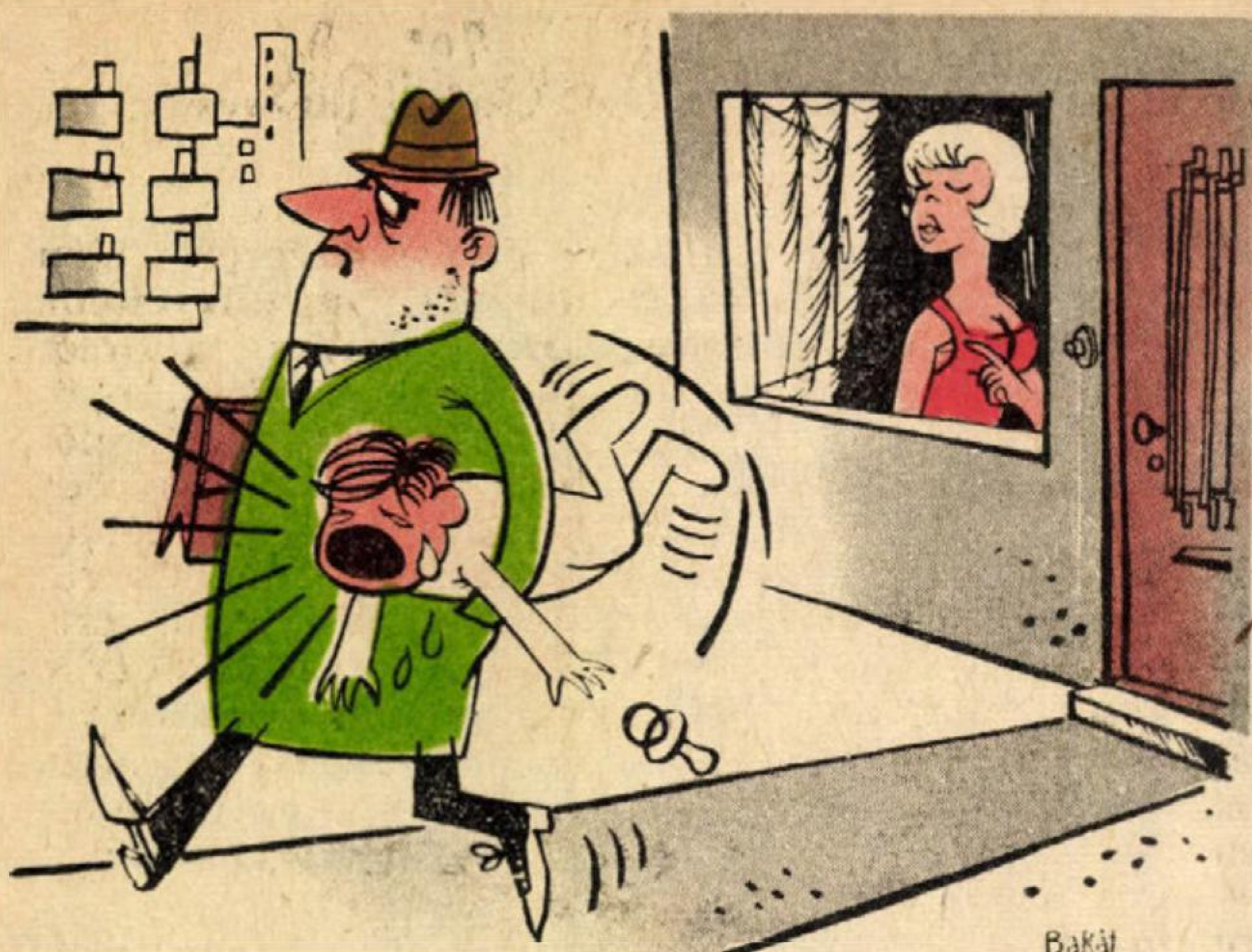
(somogyi)

Jucika és a szolgálatkész férj

Pusztai Pál rajza

Aggódó anya

– Drágám, a gyereket el ne felejtsd leadni a bölcsődébe!

Szigorú asszonyka

Melegedő

párbeszéd
egy mai kilencvenévessel

ÉN:

Ön felette fiatalos, friss, eleven még —
Pedig *kilencven!* Ó, ha én ilyen lehetnék!

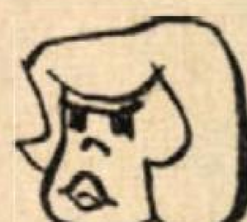
Ő:

Nehéz kilencvenévesnek lenni: higgye el!
De hát az élet engem szeret és így kegyel!
Én meg azért nem hagyom az életet cserben,
Hogy lássam, milyen lesz az élet *Kétezerben!*

Gömöri Jenő Tamás

MAGÁNVÉLEMÉNY NAPFOLT ÜGYBEN

Legszívesebben oldalakon keresztül idézném évek óta megjelent írásaimból, tanúként szólaltatnám meg barátaimat, ismerőseimet, munkatársaimat, sőt kitenném a lelkemet annak bizonyítására, hogy hiszek a tudományban, a haladásban, és ugyanekkor mélyen megvetem az ostoba, ködösítő babonát.

Tenném ezt azért, nehogy csak kicsit is félreértse bárki azt, amit a következőkben elmondok.

Szó, ami szó — hogy a lényegre térjek —, nekem, mármint a magam részéről, és szubjektíve (ezt különösen hangsúlyozom) sokkal jobban tetszett, amikor az ifjú férj hazatérve, miután belekanalazott a levesébe, így szólt nagy fejcsóválva:

— Ejnye-bejnye, már megint szerelmes a menyecske! Elsózta a levest.

Tudom, ez kispolgári fertőzés, meg naturalizmus, sőt, talán sovinizmus is (mit lehessen tudni?), de gyarló lelkemnek mégis jobban tetszett, mint a mostani férj neorealista megnyilvánulása, hogy:

— Az ördög vigye ezeket a sarki ciklonokat, már megint eluralkodtak a Kárpátok között — majd jóindulatú bírálattal, de felvilágosult világszemléletének teljében: — azért te is vigyázhatnál egy kicsit jobban, amikor a Meteorológiai Intézet közli ezeket a rendkívüli adatokat.

És úgy emlékszem, illedelmesebb magatartás volt a kisdiák részéről, amikor a tanítói figyelmeztetésre szemlesütve fölállt, és szabadkozva dadogta, nem fog előfordulni máskor.

Én — ám háborodjanak föl rajta a szupermodern pedagógia hívői — fölháborodva hallom, hogy korunk újságolvasó, rádióhallgató, tévénéző gyermeke a szokványos tanári felszólításra: Mondd, mit csinálsz te ott? — így válaszol.

— A tanár úr nem tudja, hogy frontáttörés van?!

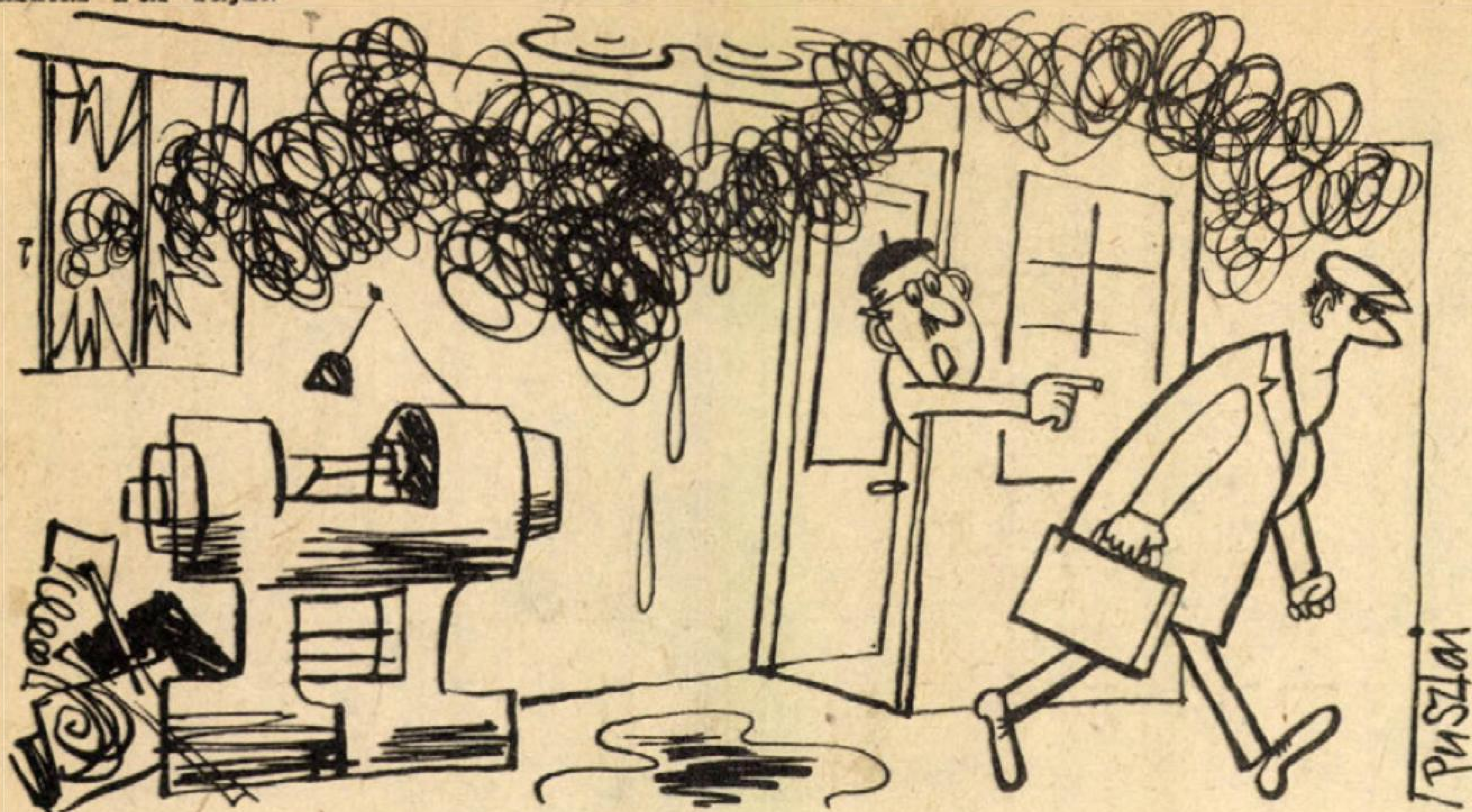
— Ó, bocsáss meg, fiacskám! — rebegi erre az általam csöppet sem magasztalt pedagógus. — Tevékenykedik az a csúnya napfoltocska... Ne haragudj, de ma még nem volt időm újságot olvasni, a rádióm pedig elromlott.

Tehát így vagyok evvel, és ismételten szíves elnézést kérek mindenkitől, akit netalán tán megbántottam volna. De nem tehetek róla, kissé ingerült vagyok, ugyanis anticiklonban vagyunk, és ez erősen hat a vegetatív neurózisomra.

Sólyom László

Pusztai Pál rajza

Rendetlen üzem

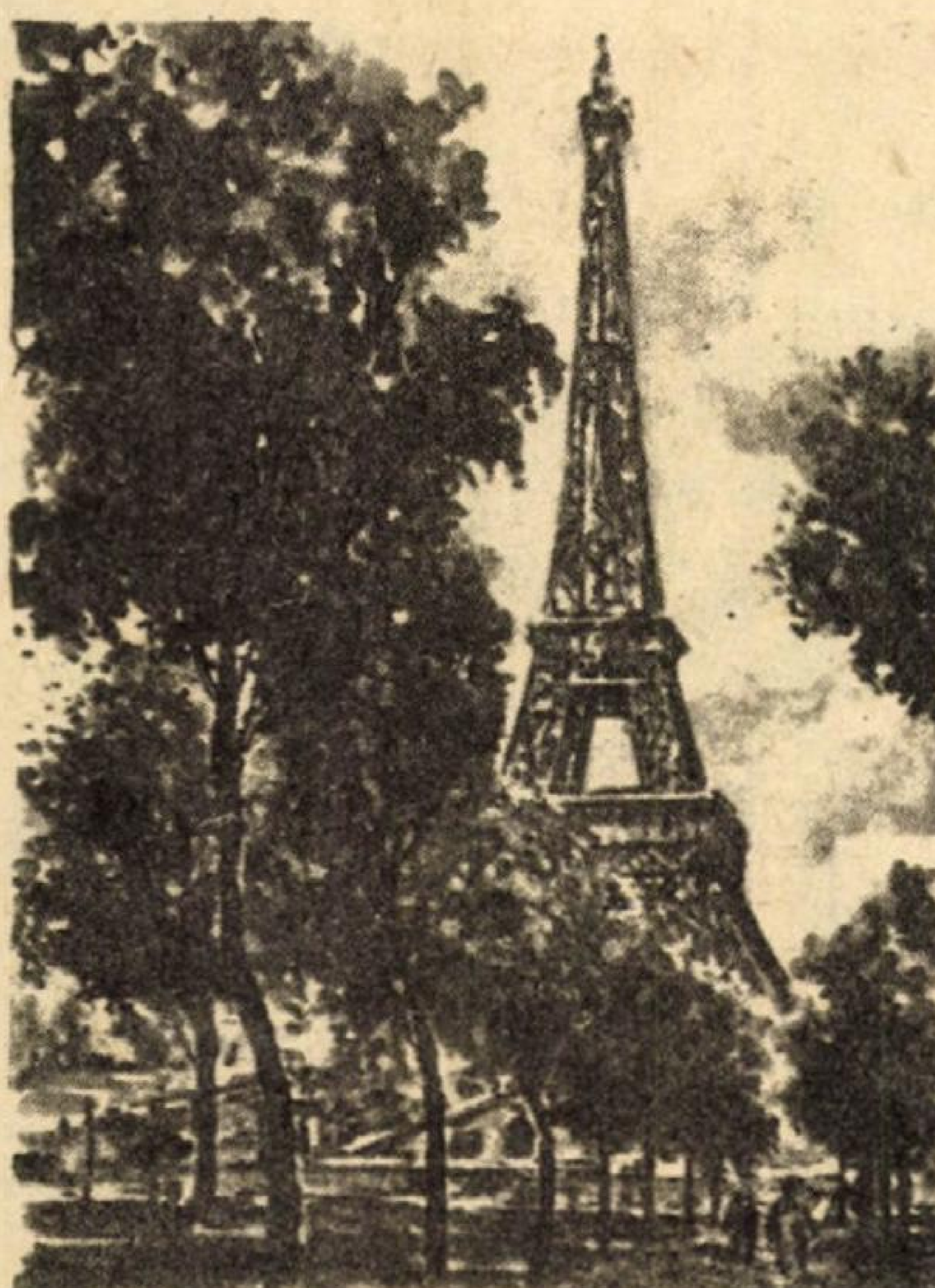

– Nem tetszik a munkahelye? Maga vándormadár!

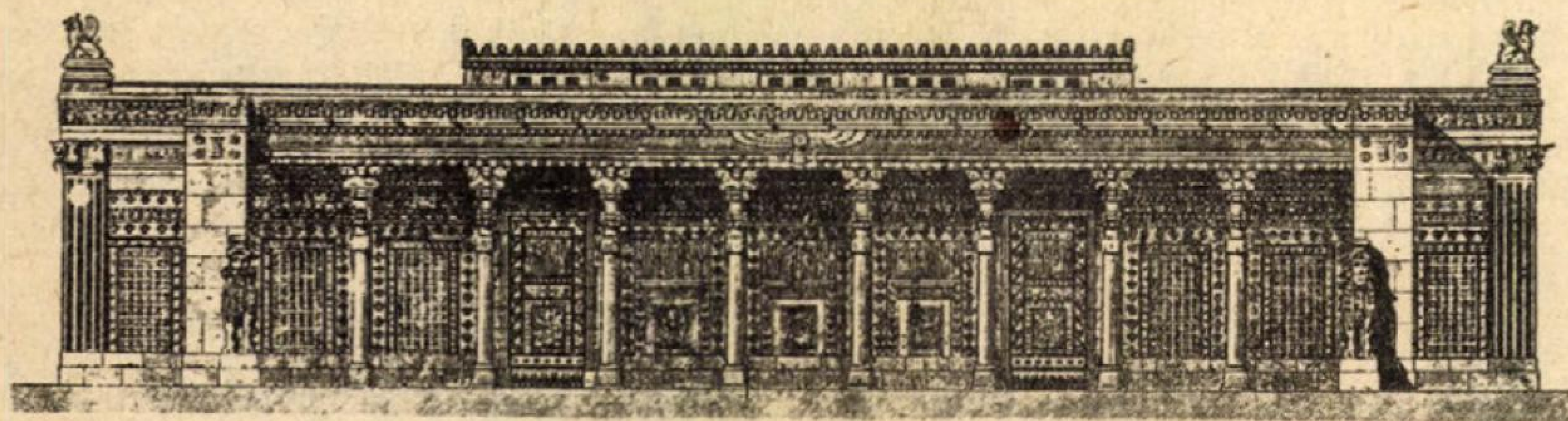
MILYEN LESZ AZ ÚJ NEMZETI SZÍNHÁZ?

Mint ismeretes, az új budapesti Nemzeti Színház építésére nagy sikerű nemzetközi pályázatot hirdettek. Laptársainkhoz hasonlóan, mi is bemutatunk néhány figyelemreméltóbb elképzelést a beérkezett pályaművek közül:

NUKU BEN FINESZ, MAROKKÓ

Toronyszínház. Az épület egyúttal televíziós adóantenna és idegenforgalmi látványosság céljaira is felhasználható. A légkondicionált színházterem a pincében nyerne elhelyezést.

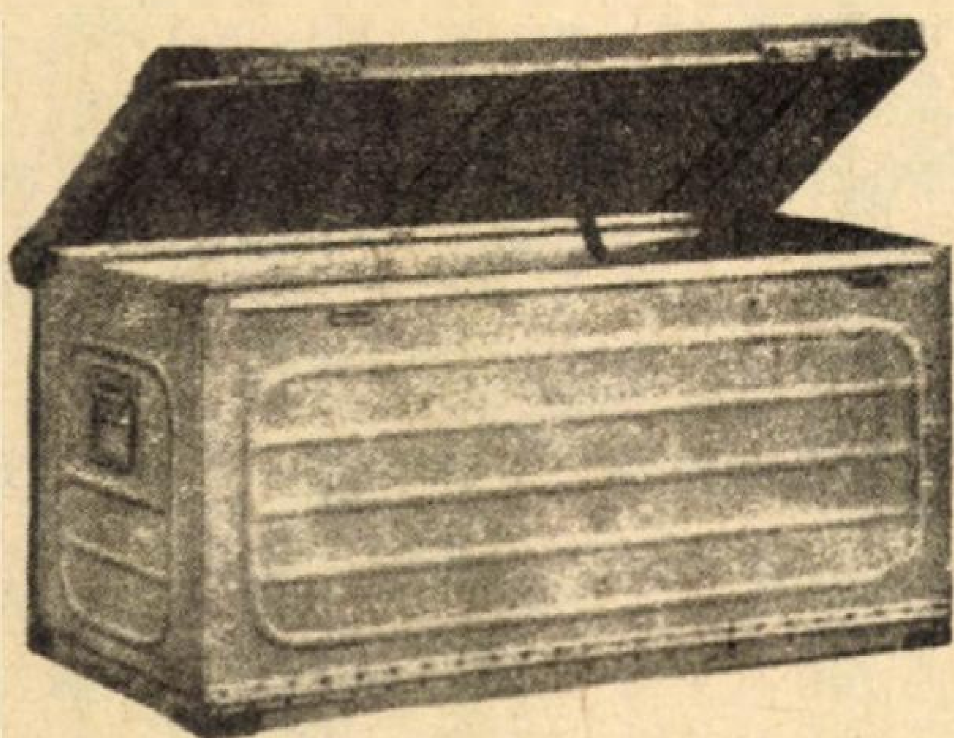

POVÁCS ERNŐ, BUDAPEST

A magyar építőművészet haladó hagyományait jól felhasználó színházterv, amely maximálisan figyelembe veszi a Dózsa György úti városképbe való beilleszkedés problémáját.

PEDRO KOPFHEAD, ECUADOR

Az impozáns modern forma praktikus szellőztető megoldást biztosít a nyári előadásokhoz.

Mivel az egyébként rendkívül magas színvonalú beküldött anyag felülbírálása során olyan munkát nem találtak, amely minden tekintetben megfelelt volna a kívánalmaknak, a végleges tervet több pályamű felhasználható ötleteit figyelembe véve készítik majd el.

Dalmáth Ferenc

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

HÁROM KIS ÜGY

1

„Extra" celofános csirkét vásároltam a Batthyány téri csarnok baromfis bódéjában. Amikor otthon kibontottam a zsákbacsirkét, meglepetten tapasztaltam, hogy hiányzik a mája, ellenben két hosszú nyak van beléje dugdosva — ami által a súly, mindenesetre, megvolt.

Minthogy nekem van májam — nem is rossz —, egészségére kívánom annak, aki a csomagolásnál „összetévesztette" a csirkemájat egy másik nyakkal. Ha pedig mégis egy újfajta, különös állattal állunk szemben, akkor ezennel felajánlom a múzeum számára...

Egy budai háziasszony

2

A Ludas Matyi január 20-i számában szíveskedtek közölni „Gázláng" címmel a panaszomat, melyben egy gázkonvektor kicserélését bátorkodtam kérni a Gázművektől. A cikk után ismét megjelent lakásomon egy háromfőnyi rohamosztag, s röpke két óra alatt a rossz készüléket beállították. Ekkor működött.

Két nap múlva váratlan fordulat történt. A gyújtóláng felkapcsolása után kisebb detonáció rázta meg a levegőt, melytől megremegett a fűtőtest, majd ismét kialudt a gázláng. Fotelekből barikádot emeltem a készülék elé, magam pedig kiköltöztem az előszobába.

Másnap egy hirdetést adtam fel:

„Gázkályha, vadonatúj, háromszoros generáljavítással, kétszeri gázömléssel, robbanóhajlammal és egyéves garanciával igényesnek eladó."

Funtek Iván
Bp., XIV., Hungária krt. 129.

3

Heti 2—3 ízben kanasztázunk, s ilyenkor nemcsak a kártyacsomag, hanem a ragasztószer is az asztalon fekszik. Minden keverésnél egy, de gyakran két kártya szélét is le kell ragasztani, hogy rétegekre ne szakadjon.

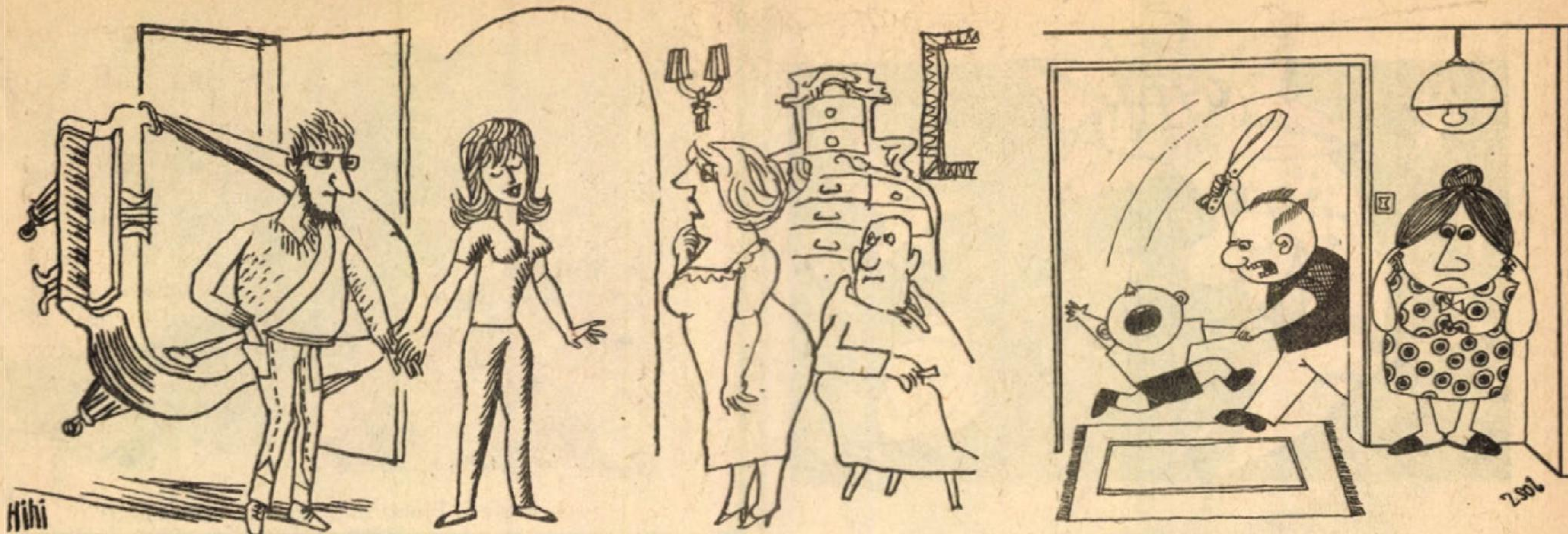
Játékkártyagyárunknak javaslom, hogy minden csomag kártyához mellékeljen egy tubus ragasztót is! (A Technokol Rapid kipróbáltan bevált szer erre a célra!) Az újítási díjról — a jobb minőség reményében — lemondok.

Supp Edéné
Bp., XI., Petzvál J. u. 101.

Hegedüs István rajza

Bemutatkozás

Semlegesség

– Tamás él-hal a komoly zenéért, anyu!

Vallomás

Zavarban vagyok, orcámon a szégyen pírja... Nem is tudom, helyesen cselekszem-e, hogy a nyilvánosság elé viszem... Magánügy, tulajdonképpen nem tartozik senki másra, csak rám... A bírám is csak magam lehetek... Mégis, talán megnyugszik háborgó lelkem, ha megosztom bánatomat együttérző szívekkel...

Szörnyen csalódtam magamban! Még ez év januárjában is szentül hittem, hogy ha nem is rendelkezem kiváló erényekkel, alapjában véve mégiscsak jó szándékú fickó vagyok, aki érdek nélkül nem kíván rosszat felebarátainak. A múlt héten aztán kiderült, hogy ez egyszerűen nem igaz, megnyerő külsőm komisz, kárörvendő természetet takar!

Előre kell bocsátanom, hogy amióta a televízió nemzetközi korcsolyaversenyeket közvetít, ilyen alkalmakkor műsorkezdéstől műsorzárásig ott ülök a készülék előtt.

Az első évben még a világra rácsodálkozó gyermek ámulatával figyeltem a korcsolya művészeinek harmonikus, kecses, merész mozdulatait a tükörsima jégen.

Telt-múlt az idő, és néhány millió hazámfiával egyetemben lassacskán én is szakértővé váltam. Kevesebbet ámultam, többször hümmögtem. Megtanultam a különbséget a dupla-Lutz és a Button-ülőforgás, az Axel és a beugrós libelle között. Évről évre kritikusabb szemmel tekintettem a versenyzőkre, nagy gyanakvással figyeltem a helyes kéztartást, felszisszentem, ha szökellés után valaki mindkét korcsolyával egyszerre ért jeget, vagy megtántorodott a piruett után. De akkor még nem sejtettem, mivé fajul ez a műértés.

Február első hetében aztán a pozsonyi Európa-bajnokságot közvetítette a televízió, és én örömmel nyugtáztam, hogy éppoly várakozásteli izgalommal foglalok helyet a képernyő előtt, mint a kezdet kezdetén!

Örömöm azonban hamar lelohadt. Már az első este. Rádöbbentem ugyanis, hogy nem őzugrásokra, nem halálforgásokra várok oly izgatottan. Azt lesem kajánul, mikor esik hasra, mikor csúszik el, mikor csücsül le valamelyik bájos ifjú hölgy, mikor fut a palánknak egy deli levente! Harcoltam e méltatlan, sportszerűtlen érzés ellen, mindhiába.

Csak a pottyanások hoztak lázba!

Minősíthetetlen viselkedésemnek lélektani magyarázatát nem ismerem, de ez a zord igazság! Nemre, korra, nemzetiségre való tekintet nélkül csak a puffanásokért izgultam.

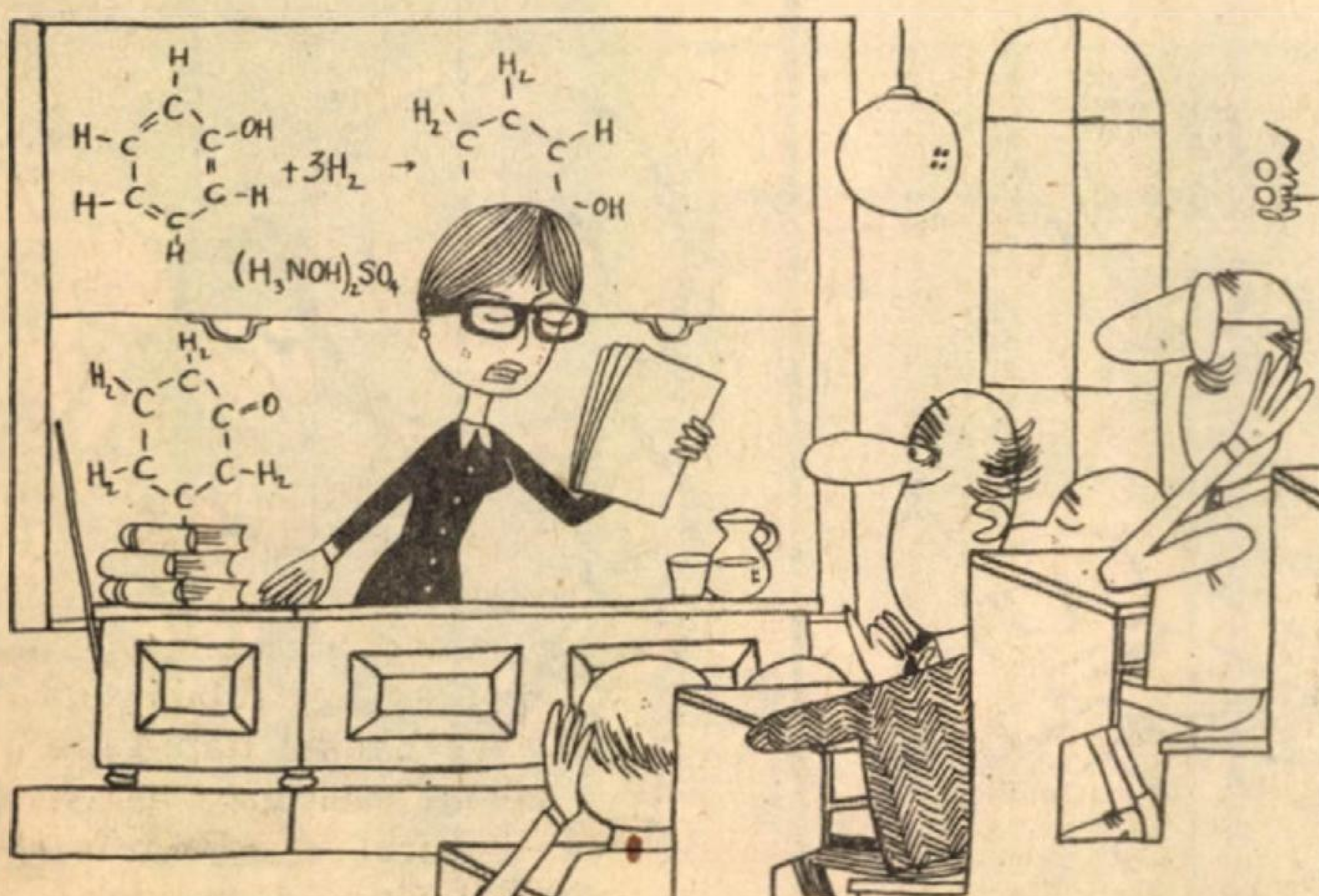
Hát nem felháborító?!

Háttérbe szorított jobbik énemtől csak annyi tellett, hogy a magyar versenyzőknél kimentem a szobából.

Ez talán enyhíti a bűnömet.

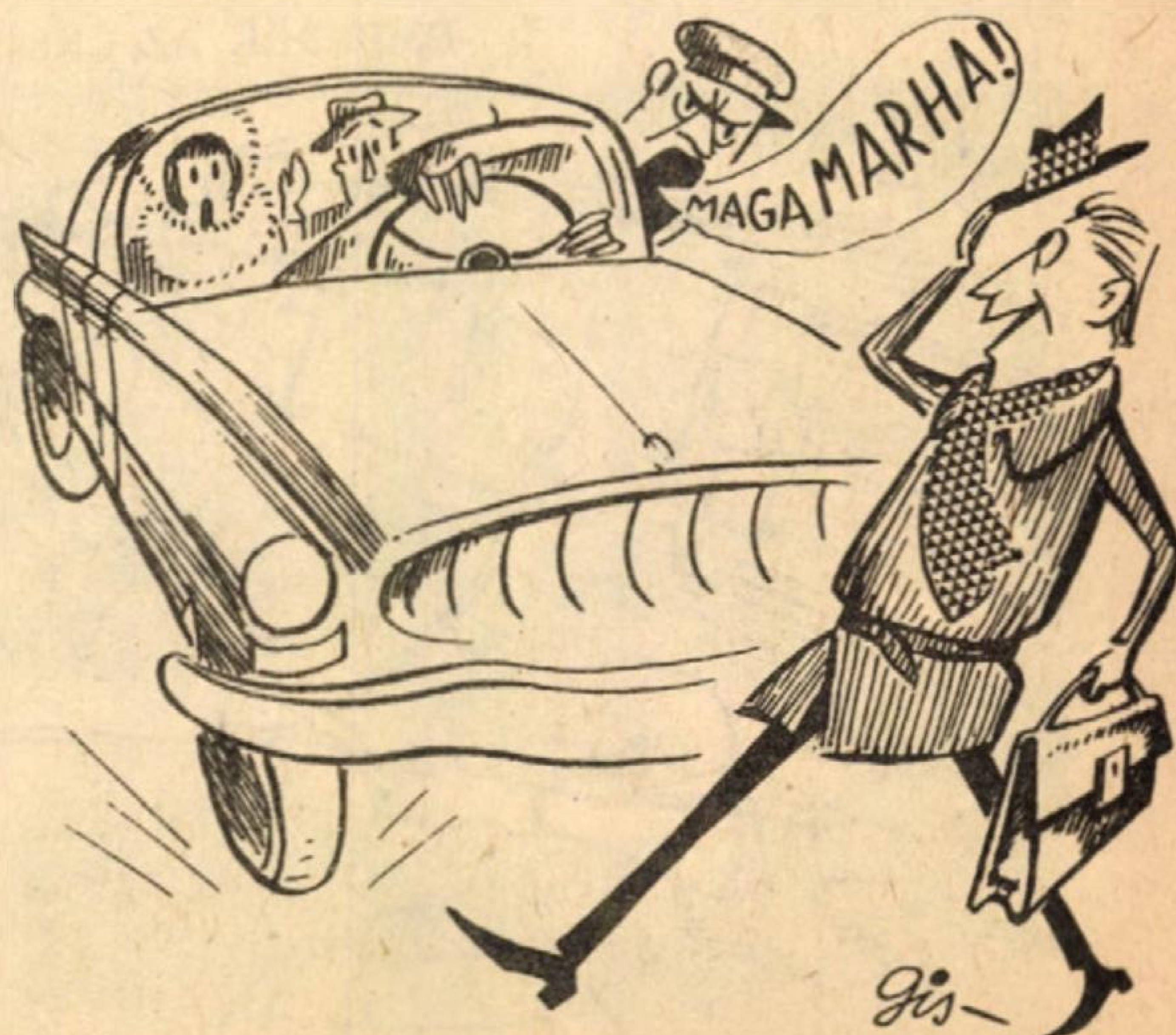
Kürti András

Tudományos előadás

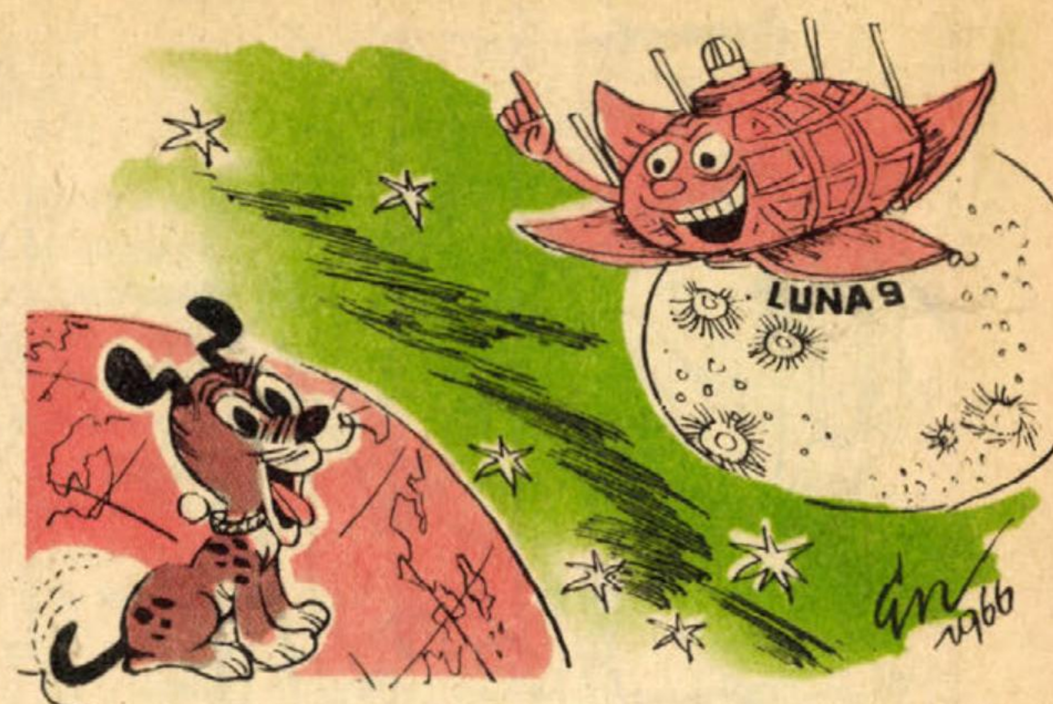

– Vajon milyen lehet a lába?

Értékes ember

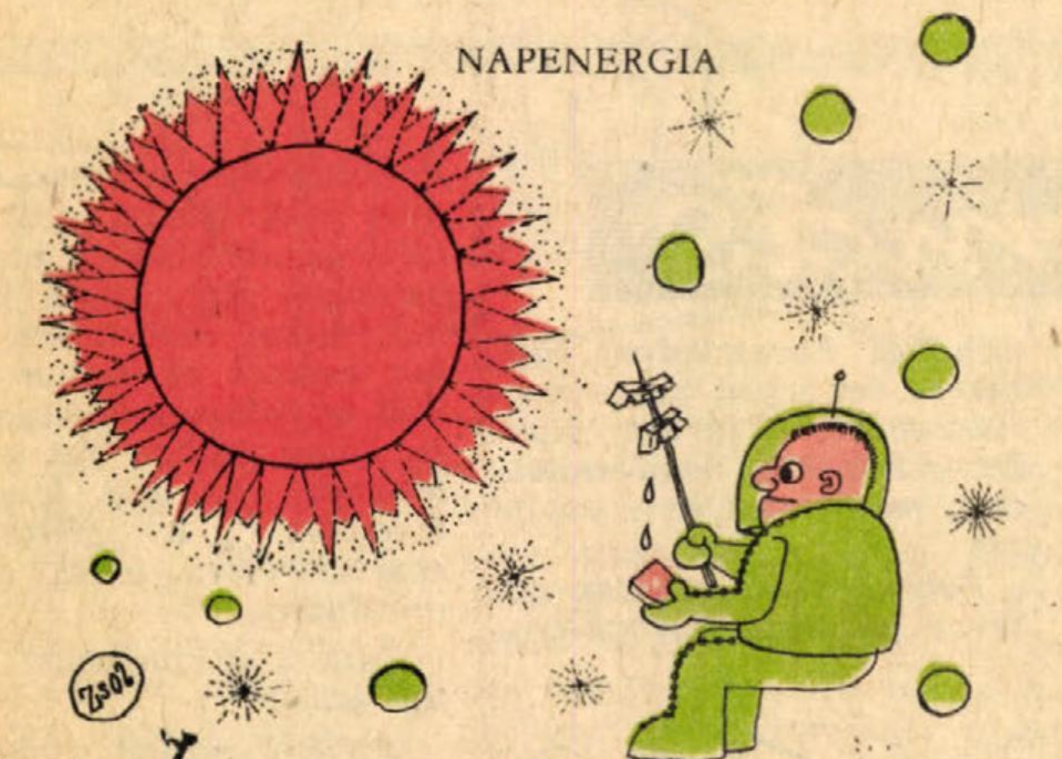

– Külföldről kaptam, csomagból! . . .

– Figyelj, Floki, most már te következel!

NAPENERGIA

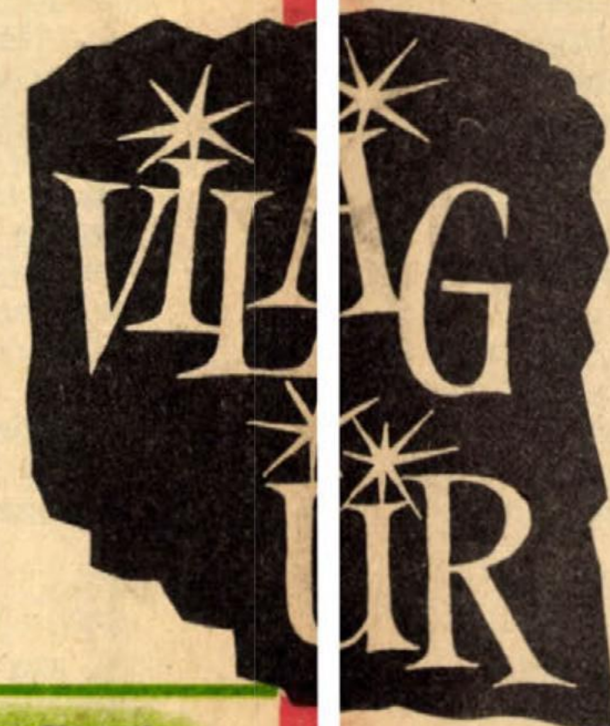

ÜZLETEMBER

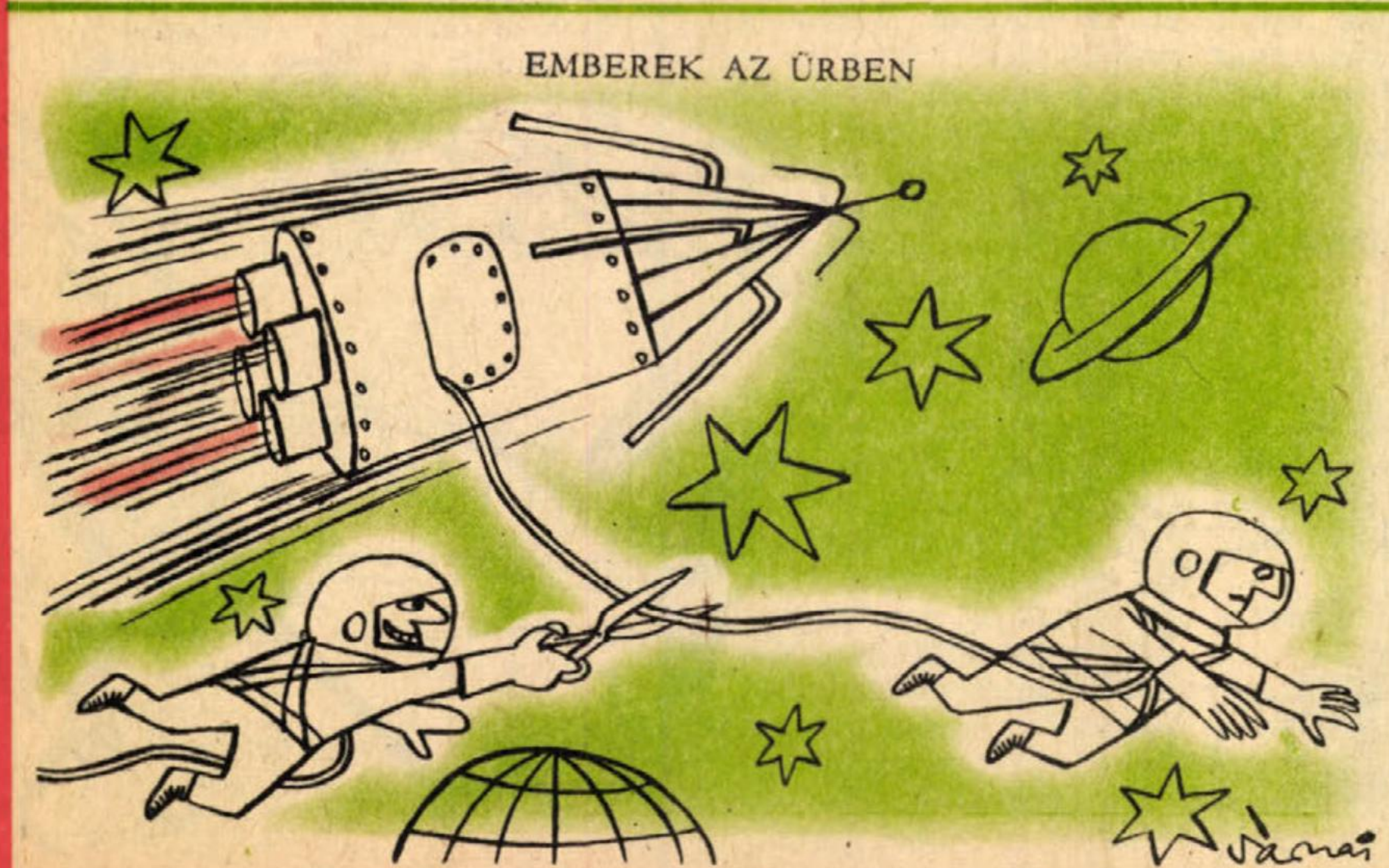

ŰR-VADÁSZAT

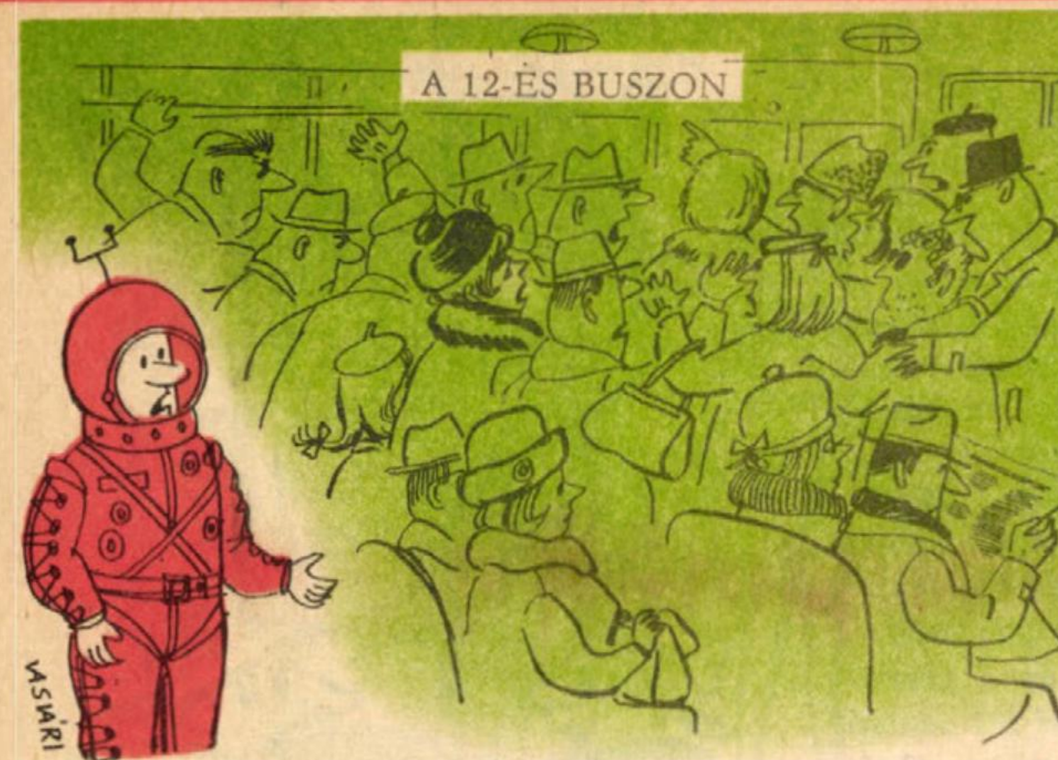

EMBEREK AZ ŰRBEN

– De miért ragaszkodik a Jupiterhez?
– Mert ott nyolc hold a háztáji . . .

A 12-ES BUSZON

– Nem is olyan egyszerű dolog ez a sima leszállás . . .

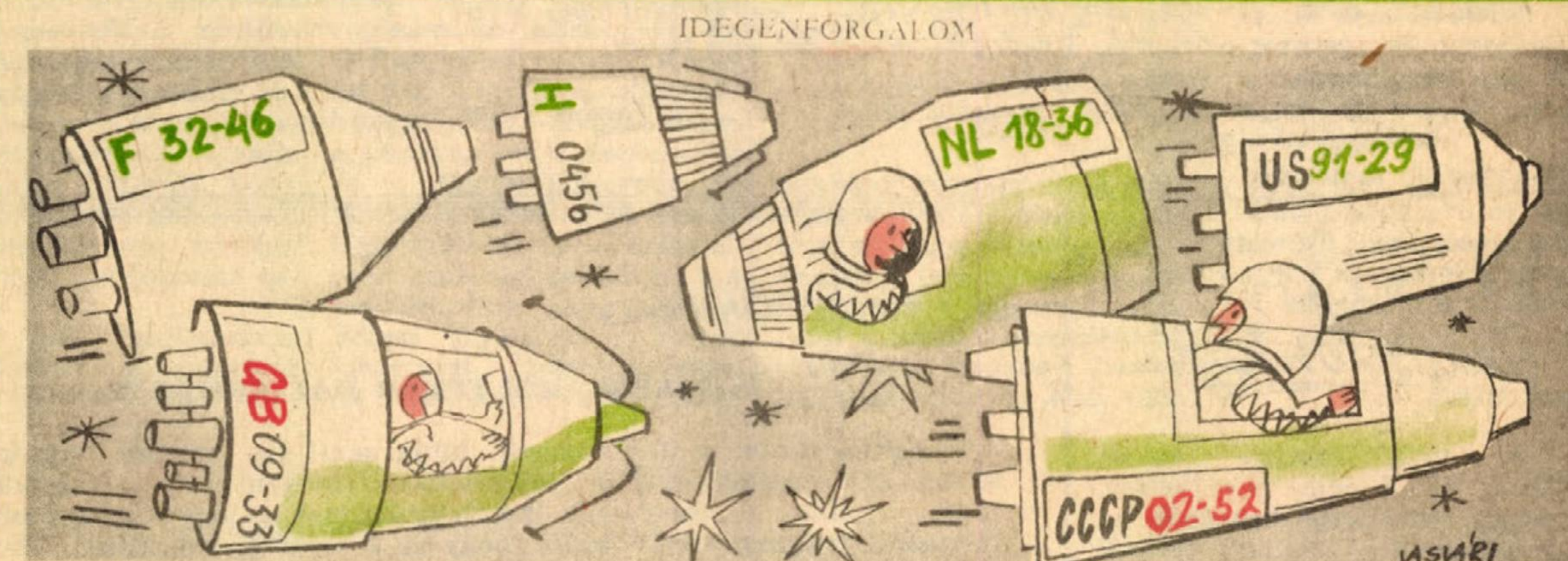

– Hányszor mondtam már, hogy ne az én csillagomra teregessen?!

SZÉPSÉGVERSENY

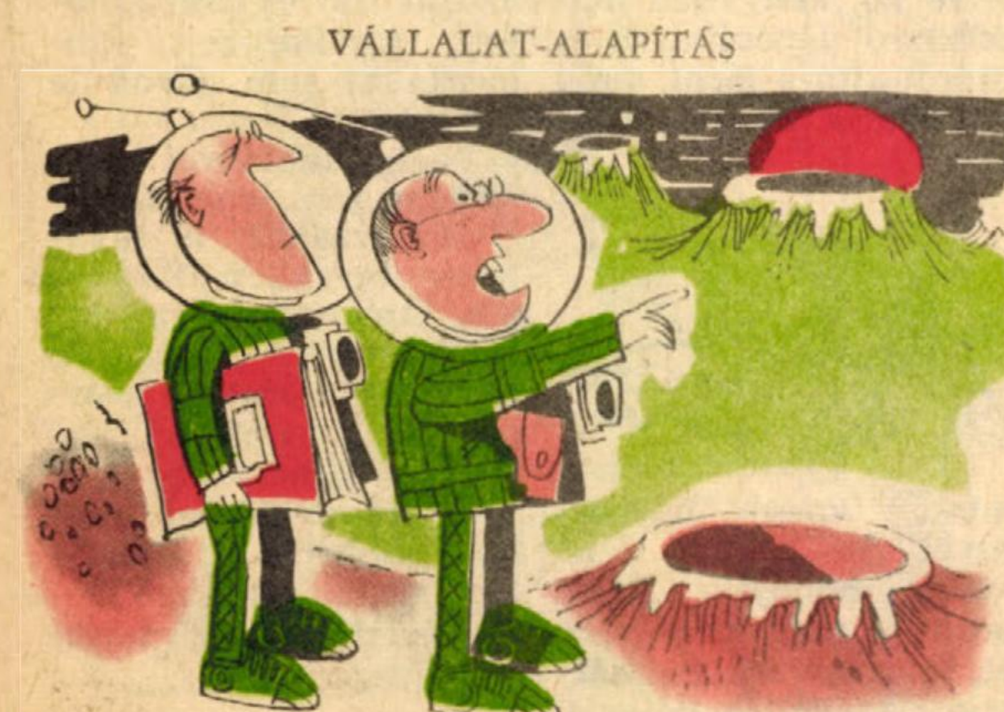

IDEGENFORGALOM

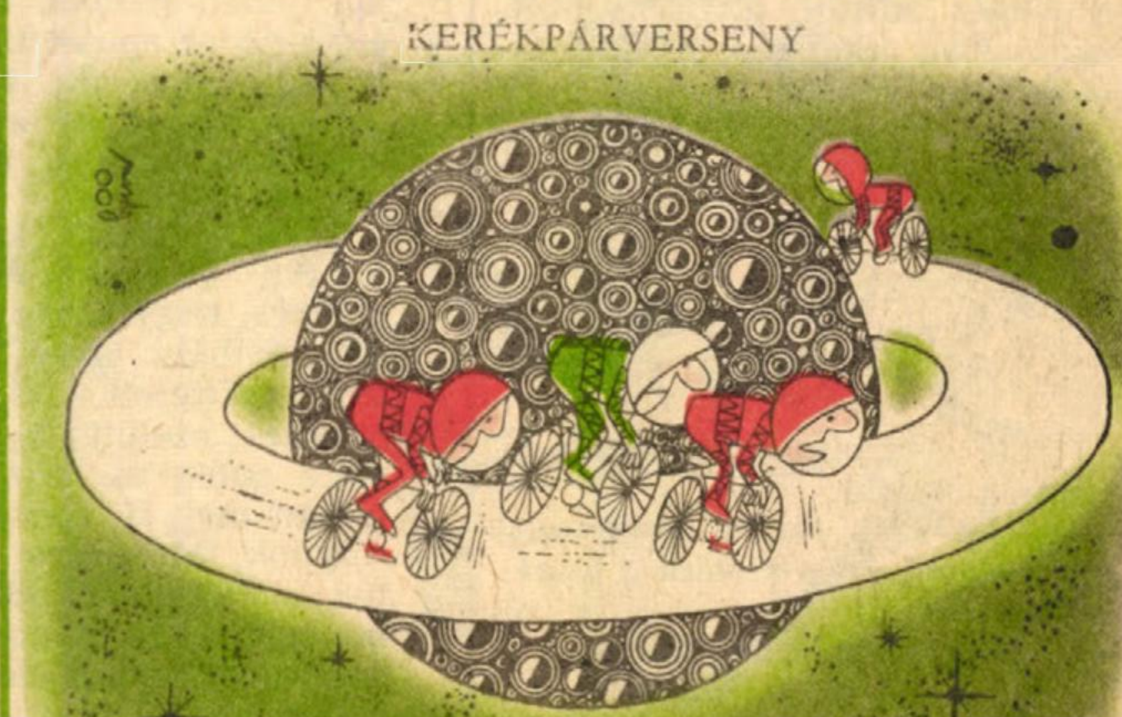

– Tessék mondani, jól megyek a Neptun felé?

VÁLLALAT-ALAPÍTÁS

– És itt lesz a büfé!

KERÉKPÁRVERSENY

A rövid élet titka

Napjaink kedvenc sajtó- és színpadi témája: a hosszú élet titka. Fürge riporterek faggatják a százesztendős embereket. De eddig még senki sem vállalkozott arra, hogy kifürkéssze a rövid élet titkát. Ezért vettem a fáradságot és felkerestem a házunkban lakó másfél éves Kovács

Pistikét, hogy megtudjam tőle a rövid élet titkát. Pistike ízlésesen berendezett járókájában fogadott. Egy tányérka kihűlt tejbepapival kínált, majd, amikor feltettem első kérdésemet, könnyed pózban a járóka oldalának dőlt, és nyilatkozni kezdett:

— Ha hiszi, ha nem, de én még életemben egyetlen korty alkoholt nem ittam!

Hitetlenkedő pillantásomra, folytatta:

— Bár környezetemben találok rossz példát — ital mindig van itthon —, én keményen elhatároztam: tejen és friss ivóvizen kívül mást nem csúsztatok le a torkomon! Aztán itt a dohányzás! Ha hiszi, ha nem, én még életemben egyetlen cigarettát, szivart vagy pipát nem szívtam el! Egy gyenge jellemű ember — különösen ideges hangulatban, és istenkém, hányszor kell idegeskednünk! — már nyúl is a cigaretta felé. Én nem! Jómagam világéletemben mértékkel ettem húst. Mondok még egy példát. Általában a zöld főzeléket vagy a passzírozott gyümölcsöt kedvelem... Sokan rontják a szemüket olvasással, ostoba tévé-krimik megtekintésével. Büszkén mondhatom: sohasem olvasok, és egy tévékrimit sem nézek meg.

— És a... és a szerelem? — tettem fel utolsó kérdésemet, fülig elpirulva.

Pistike elgondolkozott.

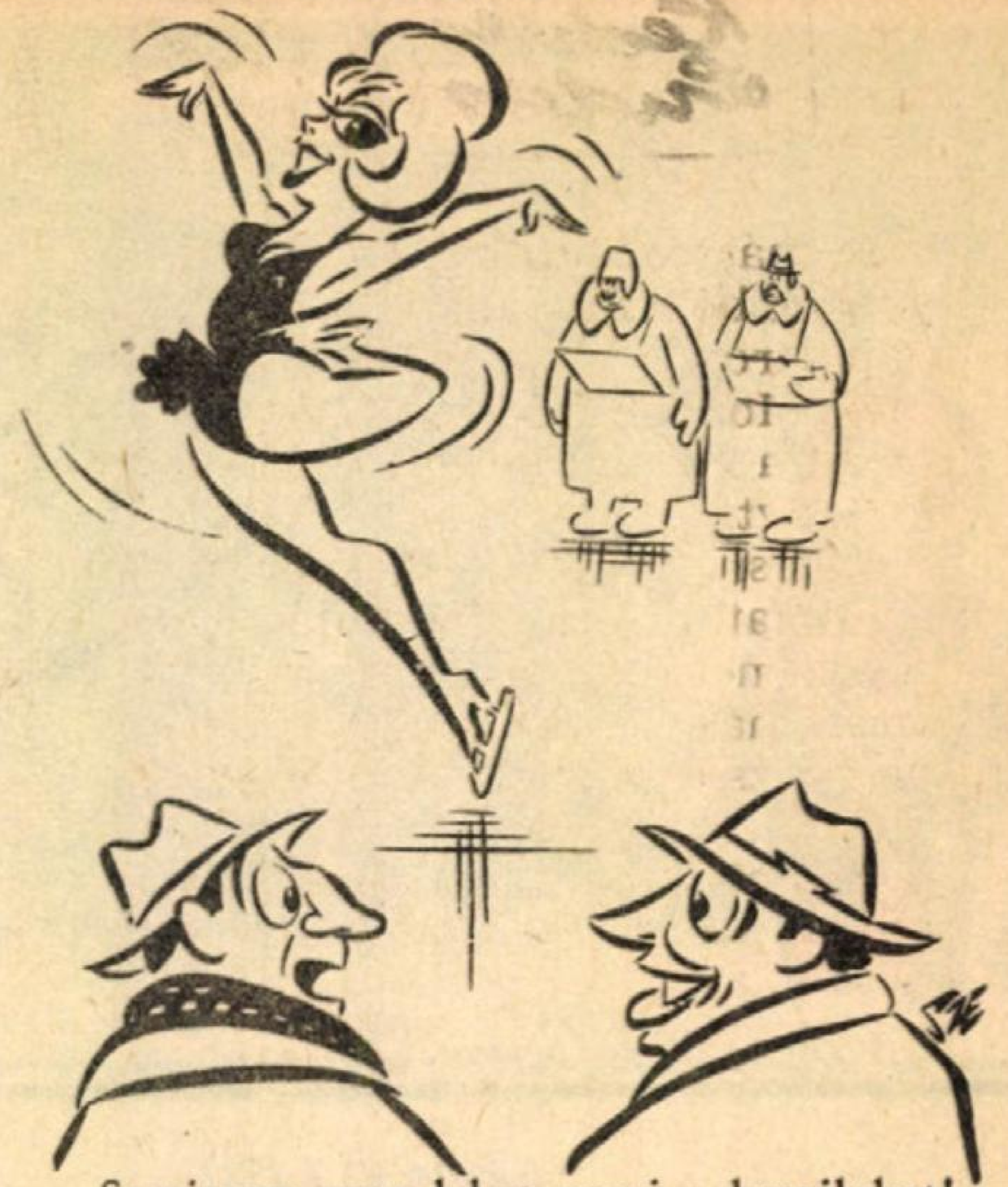
— Nos, vannak emberek, akik a szerelmet az élet legfontosabb kérdései közé sorolják. Én azonban a helyére tettem ezt a problémát is. Lehet, hogy egyszer, valaha, talán még engem is elkap a szerelem tüze, de eddig, ha hiszi, ha nem, én még nem gyötörtem magam ilyen problémával.

Feljegyeztem mindent, aztán elbúcsúztam Pistikétől, aki nekilátott a tejbegríz bekebelezésének.

Így tudtam meg a rövid élet titkát.

Tardos Péter

Szurkolók télen

– Szerintem meg lehet verni a brazilokat!

RINGO SZAKÁLLA

A brit társadalmat nagy esemény rázta meg. A Beatles-együttes dobosa, Ringo Starr szakállt növesztett. Ez akkor derült ki, amikor a nagy Ringo egy másik Beatle, John Lennon társaságában a londoni repülőtérről útnak indult Trinidadba üdülni. Amikor Ringónak a rögtönzött repülőtéri sajtóértekezleten feltették a kérdést, hogy miért növesztett szakállt, a dobosok dobosa rövid gondolkozás után így válaszolt:

— Nem szeretek borotválkozni!

A válasz mély értelmét még meg kell vizsgálnia a Nemzetközi Filozófiai Szövetségnek, hogy kellő elemzés után az emberiség megtudja: hogyan tovább?

PESTI tudósítónktól...

A műkorcsolyázás valódi sport, efelől nem lehet kétség. Mégis, szokatlanul hangzana, ha – mondjuk – atlétikai verseny közvetítése közben a sportriporter arról is beszámolna, hogy Rudasné milyen díszítésű tüllnadrágban hajítja a gerelyt, és Zsivótzky milyen fodros ingmellben dobja el a flitteres kalapácsot.

Dr. Abszolút Reakciósnak mondja valaki:

– Mit szól hozzá, hogy milyen simán ért a Holdra a Luna kilenc?

– Nagy vicc, teliholdkor...

f. l.

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

A SZEKSZÁRDI FEHÉR HÁZ REJTÉLYE

Van Szekszárdon, a főtéren, egy remekmívű fehér palota, amely messziről magára vonja a városba tévedt idegen figyelmét. Miután a jámbor utazó kellően megcsodálta az épület klasszikus szépségét, közelebb megy, hogy azt is felderítse: milyen célra használják?

Talál is táblát, kettőt is. Az van kiírva az egyikre, hogy e ház Pollack Mihály tervei szerint épittetett, jó 130 évekkel ezelőtt; a másikra pedig az, hogy itt pihent meg II. Lajos királyunk, Mohácsra menet... Hogy most kik pihennek avagy dolgoznak benne, azt semmiféle felirat el nem árulja.

Még belül, a boltíves kapualjban sincs egy fia eligazító tábla sem! Ha a tájékozatlan idegen egy helybélitől meg is tudja, hogy ez a megyei tanácsháza (s néhány más megyei szerv székhelye is), kénytelen lépcsőházról lépcsőházra és ajtóról ajtóra járni, amíg megtalálja a keresett hivatalt vagy ügyosztályt...

Azt mondják: azért nem tehetnek ki cégtáblát, feliratot, mert az sértené műemlék-jellegét. Érdekes, hogy a műemléki mivoltára oly önérzetesen vigyázó épület milyen jámboran eltűrte, hogy a posta egy frivol-piros levelesládát akasszon a falára! Meg kellene próbálni: hátha azokat az egyszerű, fehér, zománcozott táblácskákat sem rúgná le magáról...

De ha táblákról semmiképp sem lehet szó — alkalmazzanak a hivatalos ügyekben fáradozók tájékoztatására egy betanított papagájt, amely lankadatlan szorgalommal gajdolná, karicsolná egész nap:

— Művvelődési osztály jobbrrra... Stattisztika az emellleten... Polgárrri védelem hátul az udvarrrban...

(radványi)

A mátyásföldi iskolában, a negyedik bében, magyar órán Petőfi van soron.

— Mondd el Petőfi életét! — szólítja fel a tanárnő a leghalkabb kislányt.

Zsuzsi lassan felemelkedik, gondolatait még lassabban szedi össze, mert ezek a gondolatok egészen másutt rajzottak az imént, de készségesen elkezdi, ahogy tanulta:

— Petőfi Sándor ezernyolcszázhuszonhárom január elsején, pontosan az óév és az újév küszöbén született...

De nem tudja tovább folytatni, mert az ötödik padban hirtelen észbekap Sanyi, a fürge eszű gyerek. Felugrik, ujját nyújtja, és a felfedezés izgalmától ittasan kiáltja:

— Gréte néni! Gréte néni! Hiszen akkor ő nyerte a húszezer forintos ótépét!

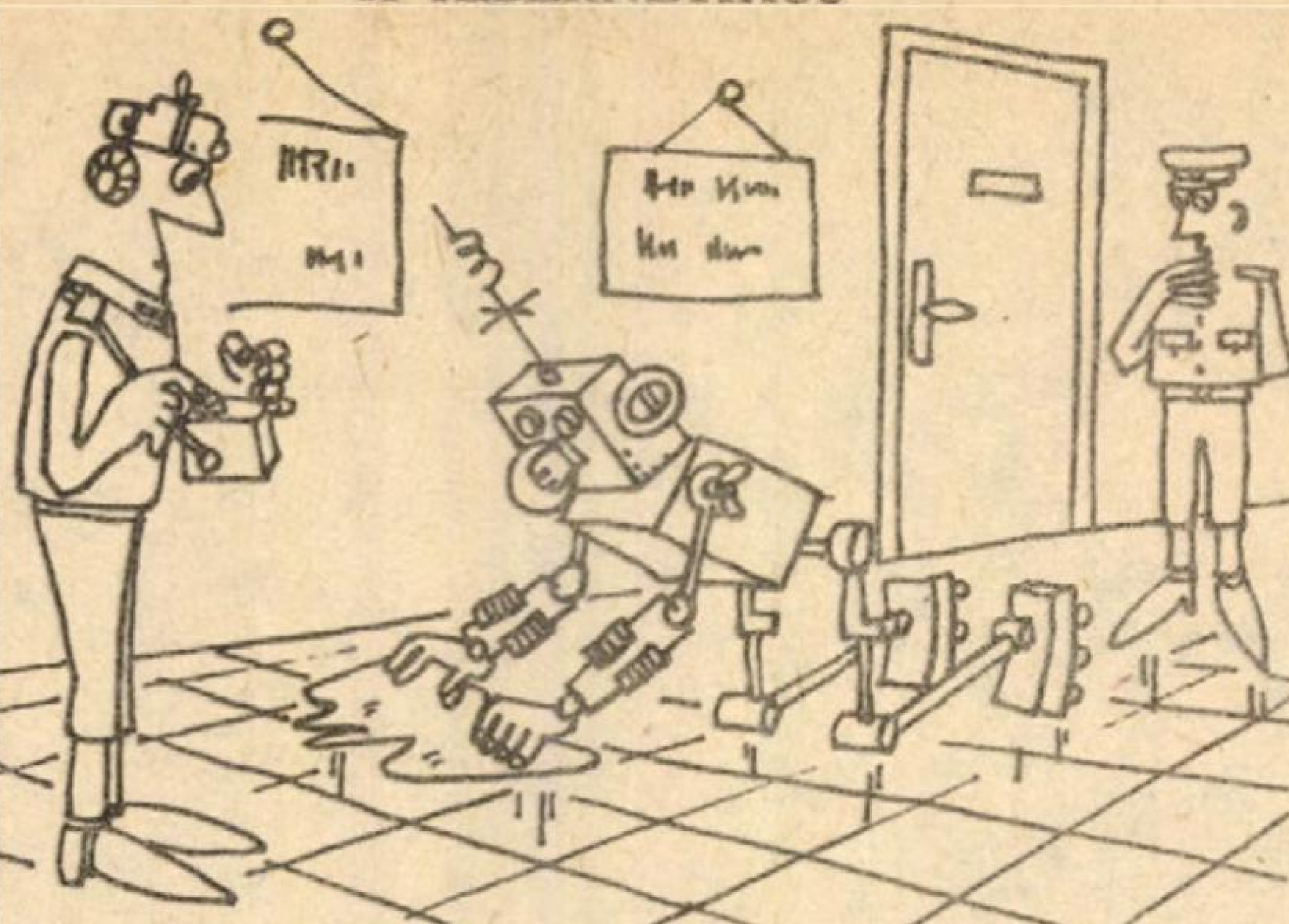
(sz. v.)

Az Esti Hírlap február 3-i számában cikk jelent meg „Milyen az éghajlat a Déli-sark fölött" címmel. Ebben olvastam: „A szél maximális sebessége elérte a percenkénti 82 métert, vagyis óránként csaknem 300 kilométeres sebességű száguldást." Ha percenként 82 méter a sebesség, akkor az egy óra alatt csupán 4920 méter: még 5 kilométer sincs, nem 300! Ezt pedig túlzás lenne száguldásnak nevezni.

Ugyanebben a lapszámban olvastam azt is, hogy a Hungária körút és Dózsa György út sarka alatt megtalálták a ma élő rágcsálók egyik ősét. Tekintettel arra, hogy a két út párhuzamos egymással, nehezen lehet közös sarkuk!

T. L.
Budapest

A KIBERNETIKUS

A BÜROKRATA

A BUSÓ

Fecsó József rajzai

AMIRE VIGYÁZNI KELL

A szolgálatvezető egyszer megkérdezte Szalma honvédet:

— Mire kell különösen ügyelni a fegyvertisztításnál?

— Jelentem, arra — hangzott a válasz —, hogy véletlenül ne a másét tisztítsam meg.

AZ ELŐRELÁTÓ ANYA

Két mama beszélget a laktanya látogatószobájában, miközben katonafiukra várakoznak.

— Az én fiam — mondja az egyikük — azt mondja, hogy olyan sok az elfoglaltsága, hogy nem ér rá levelet írni. Két hónapban csak egy levelet ír.

— Ez csak kifogás — mondja a másik. — Nekem van egy módszerem, amellyel elértem, hogy minden levelemre azonnal jön válasz.

— Mondja, hogy csinálja?

— Egyszerű az egész. A levél végére ezt írom: „Édes fiam! A levélhez mellékelek száz forintot."

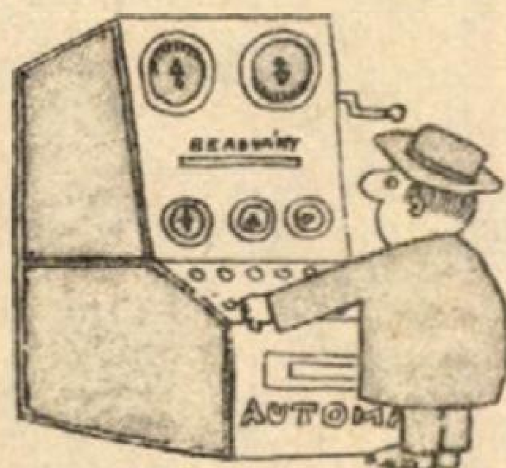
— Na és?

— Na és, nem mellékelek semmit. Egészen biztos, hogy másnap jön a levél. Reklamálja a fiam a százast...

EGY ÚJ LÉPÉS

Van már élelmiszer-automatánk, cigaretta-automatánk, játék-, belyeg-, telefonérem-automatánk. Gyárainkban egész gépsor-automaták termelnek. Eljött az ideje, hogy üzembe helyezzük az első hivatal-automatát is. Szabadalmam lényegét e helyen ismertetem:

Az ügyfél, kérelmét a megfelelő illeték-összeg bedobása után, az automata nyílásába helyezi. Ezzel a hivatalautomata játékba hozható. Az automata — programozásának megfelelően — variációs lehetőségeket tartalmaz, ezt az ügyfél, különböző gombok és fogantyúk segítségével némileg irányítani tudja, s ezzel a hivatal-automatánál elért eredményéért kizárólag sajátmagát teheti felelőssé. Az ügyes és szerencsés ügyfél-játékos kérelmére az automata ráüti a jóváhagyás pecsétjét, és a kérelmet visszaadja. A készülékben levő variációk szerint az automata a kérelmet elutasíthatja, vagy elnyeli. Első esetben

az ügyfélnek a *fellebbezési* automatához kell mennie, mely nagyobb illeték bedobására működik, ismét több megoldással. A második esetben új kérelmet kell elhelyezni az automatába (az elnyelt kérelem helyett), és elölről kell kezdeni a játékot.

Az automatákat használó ügyfél egy fogantyú segítségével az elintézés idejét is maga irányíthatja, az automata intézkedési ideje egy perctől — balszerencsés játék esetén — három hétig terjedhet.

A hivatal-automaták mellett kisebb, kijáró-, illetve összeköttetés-automaták nyernének elhelyezést, melyekből a hivatal-automatákat előnyösen befolyásoló, speciális érméket lehet nyerni.

A hivatal-automaták messzemenő előnye — szemben a hagyományos hivatallal — még abban rejlik, hogy az automaták rongálásán kívül a vele való mindennemű káromkodás és ocsmány beszéd engedélyezve van, s hogy a félfogadás nincsen ebédidővel megnehezítve.

S. P.

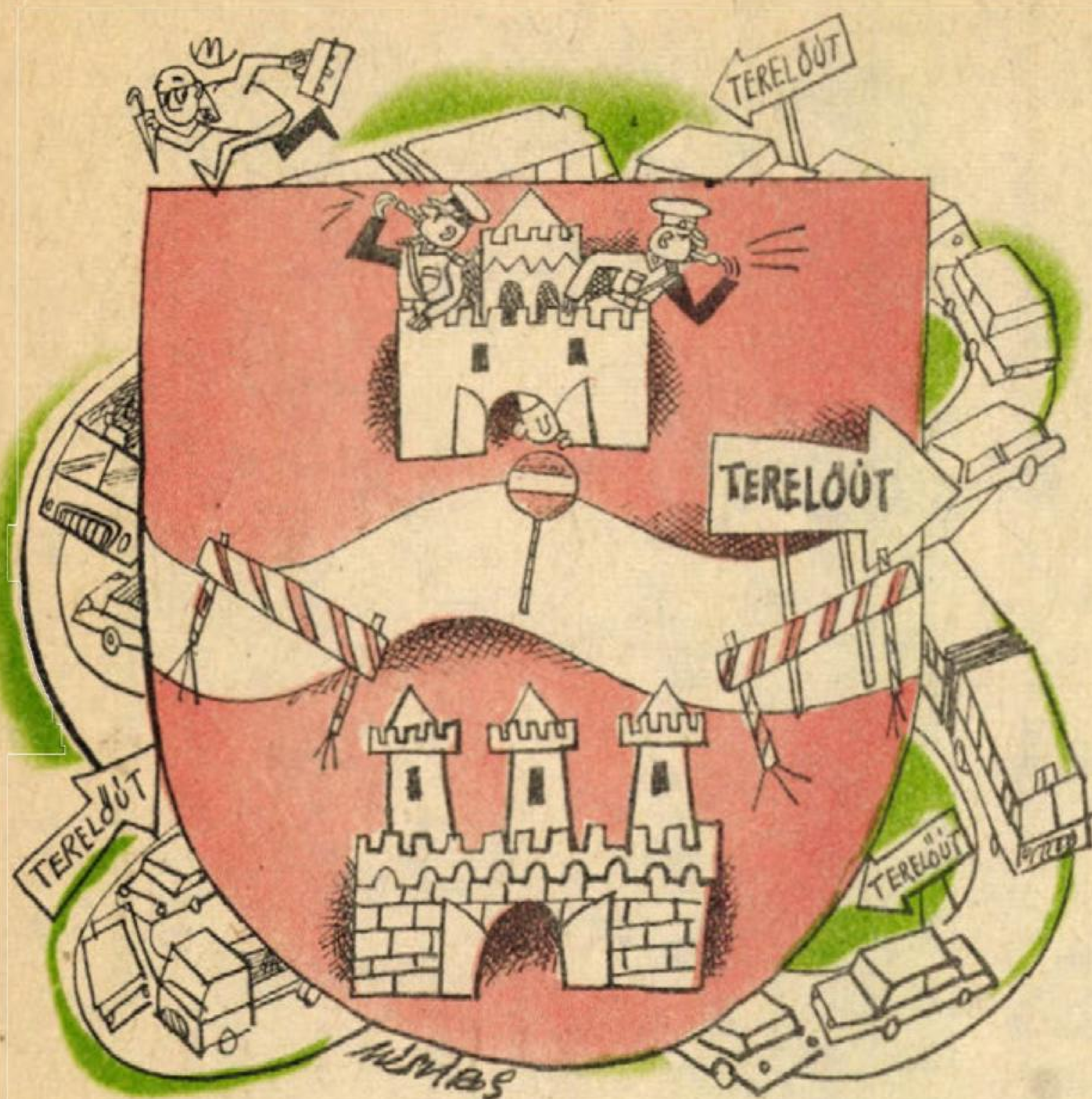
FEKETE VILLANYKÖRTE

A „New York Herald Tribune"-ban olvastuk Robert Rauschenberg festőművész figyelemre méltó nyilatkozatát a sötétség jótékony hatásáról.

— Már tárgyaltam egy izzólámpagyárral, hogyan lehetne megoldani a teljesen sötét villanylámpa gyártását. Milyen megnyugtató a szemnek, ha az ember felkattintja a kapcsolót, s a szoba, ha lehet, még sötétebbé válik.

A fekete villanykörte különben éppen olyan érdekes találmány, mint a néma ébresztőóra, a földbeépített gépkocsi vagy a nyitott tetejű esernyő.

Módosítás Budapest címerén

Sokadikán

– Süllyedünk, apu! Nem látsz valami mellékest?

Farsangi igazság

– Miért haragszik az igazgató a főmérnökre?
– Mert övé a fele királysága!

Hátha valaki nem ismeri...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Feketét megszólítja valaki:
– Fekete kartárs, magát tíz év óta látom mindig ugyanebben a nadrágban. Miért nem vesz már újat? Szépen kereső ember, és egy ilyen nadrágban jár?
Fekete szeretettel nézi a kérdéses ruhadarabot:
– Hiszen igaz, de tudja, már úgy a szívemhez nőtt.

Férfidivat

Barát József rajza

Ezt hordjuk télen

Ezt hordjuk nyáron

VICTOR HILMU:

KÍNSZENVEDÉS

Alanya szenvedésnek, fájdalomnak:
Téged dalollak, nemes, szende Szőnyeg,
Kit megtaposnak, és tudom, merő seb
Érző szíved, mert csúnyán elporolnak.

Éjjel-nappal nyaggatnak, órák hosszat
Ráznak, cibálnak, és püfölnek főleg,
Én meg epedve várom az időket,
Míg porszívója lesz a szomszédoknak.

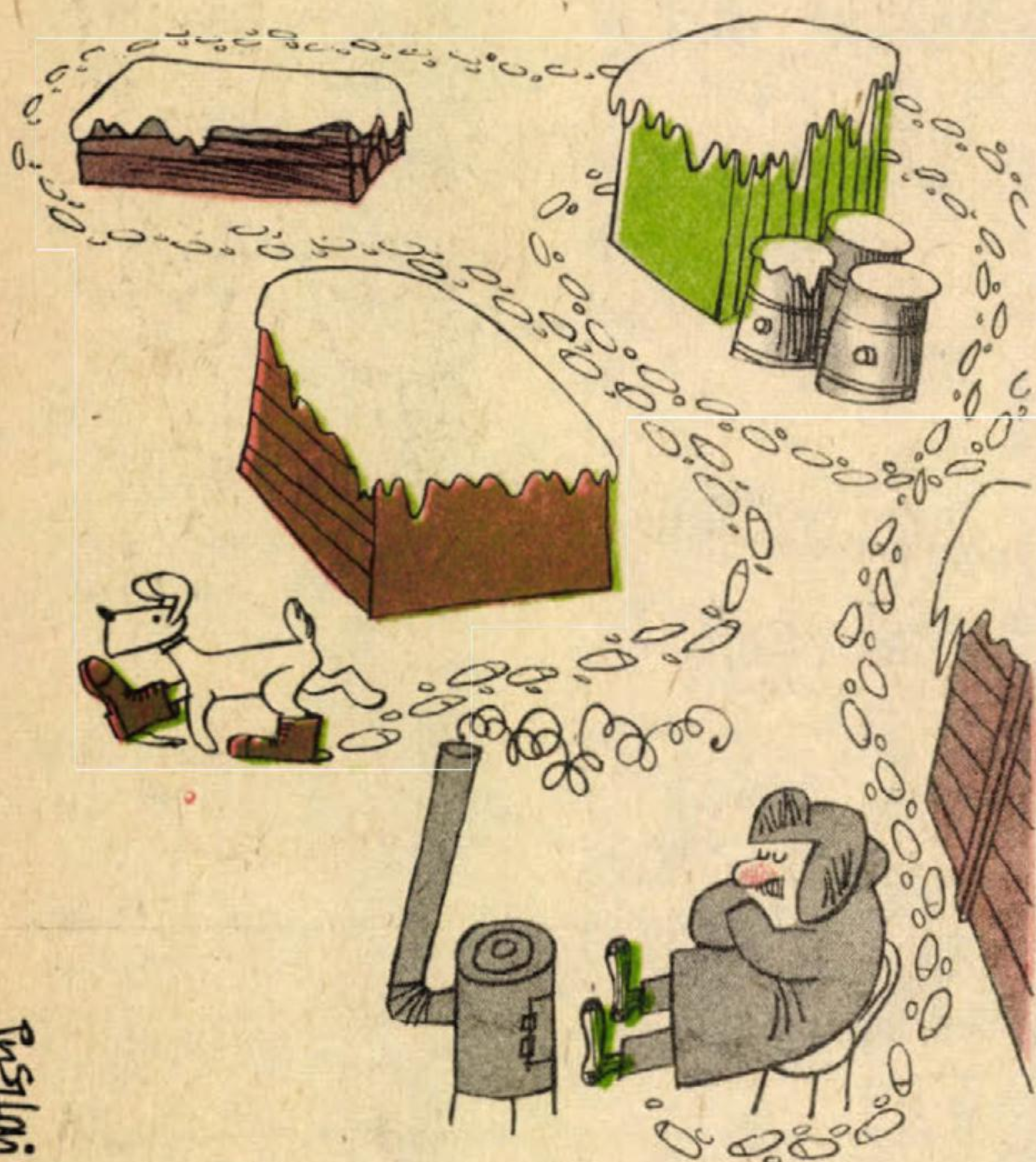
Románból fordította Bácski György

Az örök gyanakvó

– Mit gondolsz, nincs ebben valami burkolt árleszállítás?

Ravasz éjjeliőr

CHAPLIN ÉS A FIATALSÁG

Londonban most forgatják a „Hong Kong-i grófnő" című filmet, a főszerepben Sophia Lorennel és Marlon Brandóval. A film elkészítésében részt vesz a 76 éves Chaplin is, aki sok mindenről nevezetes, de semmi esetre sem nőgyűlöletéről. Hosszan elnézegette a szép Sophiát az egyik jelenetben, majd sóhajtva csak ennyit mondott:

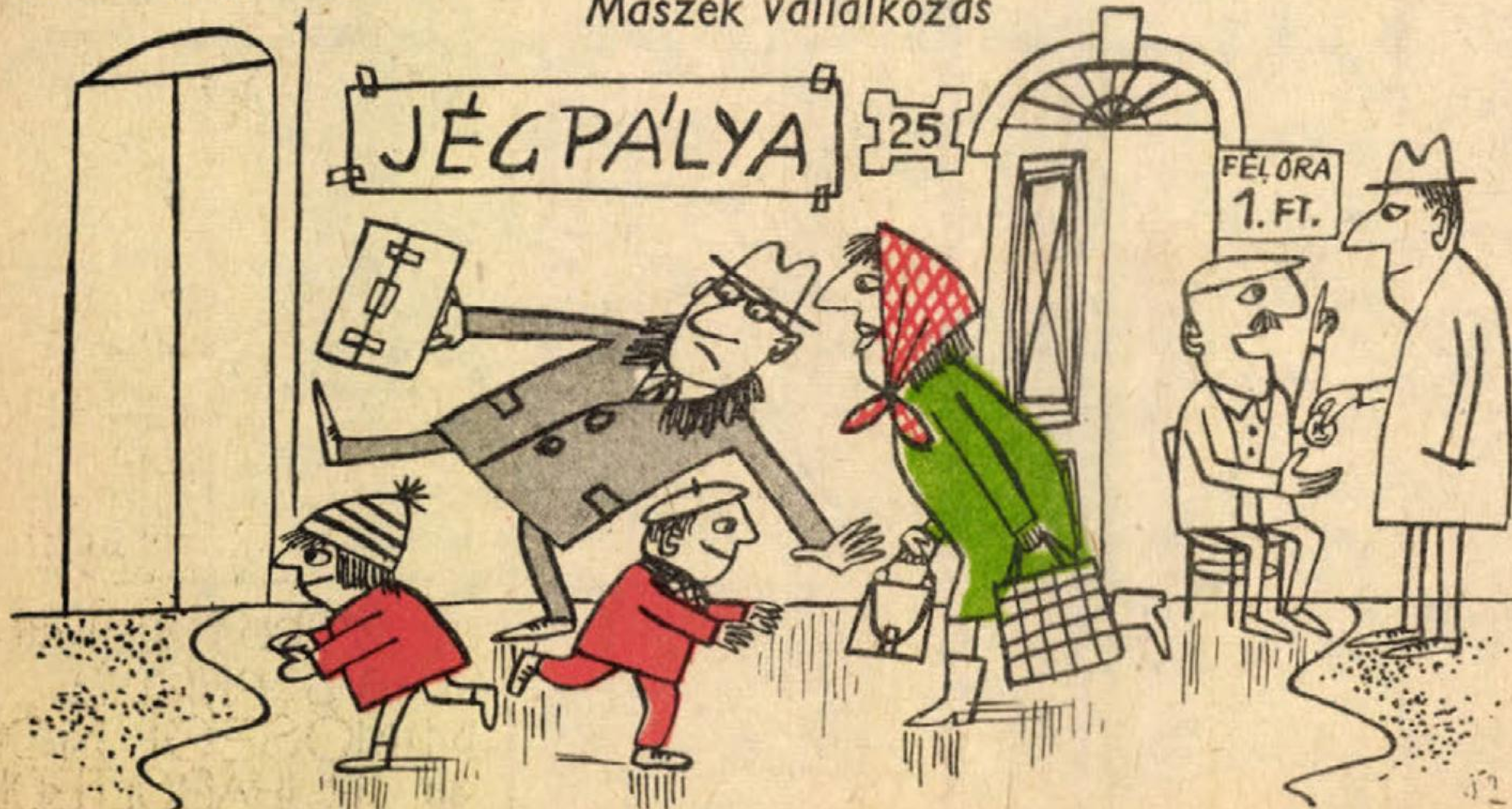
– Hej, ha még egyszer hatvanéves lehetnék!

Új helyzet — új tábla

Várnai György rajza

Maszek vállalkozás

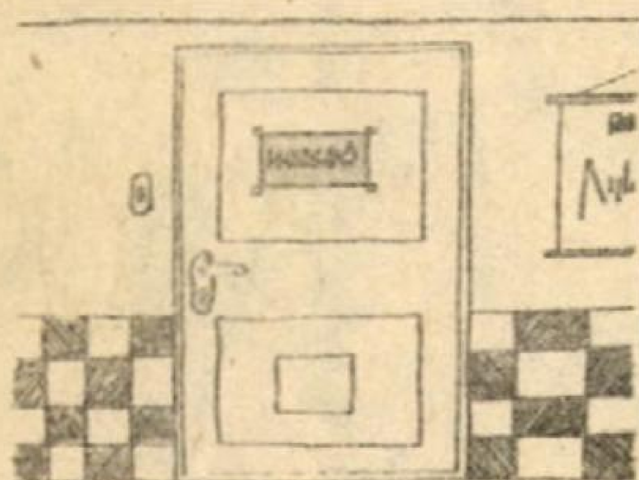
Hegedűs István rajza

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

AZ „IGAZGATO", A „MOZSDÓ" ÉS A TÖBBIEK

Az üllési szép, új gimnáziumot – építette a Csongrád megyei Tanács VB Építőipari Vállalata – irigylem az ottani fiataloktól. Bár én is ilyenbe járhattam volna! De nem irigylem bizonyos ajtók felett a hibás feliratokat: „Igazgato", „mozsdó", „fiu", „elökészitö", elöadoterem", „mühelyterem". A pedagógusok hiába szóltak a betűket felrakó munkásoknak, azt a választ kapták, hogy: „Így csináljuk, így áll a tervben!" A gimnáziumi „igazgato" az átvételkor is kifogást emelt – hiába. Decemberben levelet írt a vállalatnak, nyolc pontban felsorolva a kijavítandó hibákat. A nyolcadik pont: a hibás feliratok.

Nem háborodtam fel az igazgatóval együtt. Sőt! Tetszik nekem a vállalat elvi szilárdsága: „Így állt a tervben, így csináltuk meg!" Fő a tervszerűség, ne kerüljünk a tömegek uszályába!

Honnan tudhatja a Csongrád megyei Tanács VB Építőipari Vállalata, ismerik-e az üllési pedagógusok a magyar helyesírás szabályait?! És egyáltalán, a szabályok! Fölöttébb gyanús, ezeresztendős huzavonával alakultak ki. Le a feudális és kapitalista helyesírással! Ami ma szabály, holnap nevetséges dogma lehet, ami most hiba, holnap talán erény, példa, zsinórmérték.

Hogy a diákok másképp tanulják, hogy a tanárok a magyar nyelv épségét védik – ugyan, kérem! Más az iskola és más az élet!

Azt tanácsolom a Csongrád megyei Tanács Építőipari Vállalatának: eltökéltség, elvi szilárdság továbbra is, az igaz ügy győzni fog! Szaladgáljanak az üllési gimnáziumból akár a legfelsőbb bíróságig – a vállalat csak a kötelességét teljesítette, amikor a tervdokumentáció szellemét és betűjét tisztelve kiírta, hogy „igazgato". S ha az „igazgato"-nak nem tetszik, irkáljon leveleket, ahova akar, vagy támasszon oda létrát, verje le a hibákat, rakjon ki új betűket – legalább fejlődik a kézügyessége.

Szabó Ernő

SziLánkok

TAXI

Némely taxi ülése, berendezése olyan kopott, rozoga, hogy ki kellene írni a kocsik ablakába: *Harmadosztályú kocsi. Csak azok szálljanak be, akiket nem kényeztetett el az élet!*

FORRALT BOR

Kis mellékutcai bisztró. Ablakában hatalmas tábla: KIZÁRÓLAG FORRALT BORT MÉRÜNK. Bizonyára az alkoholellenes küzdelem jegyében, hiszen köztudomású, hogy a forralt bor alkoholtartalma elég csekély. A helyiség mégis tele van részegekkel. Rejtély. Aztán látom, amint egy férfi odalép a pénztárosnőhöz:

— Nagysád! Kérek egy liter forralt bort, de cukor, szegfűszeg és forralás nélkül!

ELLESETT PÁRBESZÉD

— És?

— Megmondtam apámnak. Tizenkilenc éves vagyok. Függetlenségre vágyom. A fatertól csak azt kértem, adjon havi ezer forintot, otthonról ezenkívül csak a kosztot, lakást meg a ruházkodást fogadom el. Meg kell érteniük végre, hogy önálló életet akarok élni!

NÉZŐPONT

Egy társaságban Beethovenről, Brahmsról, Horváth Jenőről, Hajdú Júliáról, a zene varázsáról beszélgetnek. Egy férfi áhítattal suttogja:

— A muzsika a szívemig hatol. Az emberiség nagy áldása. Rendkívül sokat köszönhetek a muzsikának.

— Például?

— A nagyobb bevételt. Vezető vagyok egy zenedíjas étteremben.

(galambos)

Változatos műsor

1. adás hiba

2. ADÁSHIBA

3. ADÁSHIBA

MENKÓ

Fogy a fa

De üres a faraktárunk,
azt hinnéd, hogy nyarat várunk —
hogy leszünk a tél alatt
itt az erdőszél alatt?

Ördög vinné el a telet,
meg a fagyot, meg a szelet,
négy órakor haló nap
eszkimónak való csak.

De eszkimók nem vagyunk mi,
félvén hát, hogy megfagyunk mi,
faggattam egy öreget,
kibírjuk a hideget?

Ő rámkaffant: „Mit lármázik?
Erdő mellett, aki fázik,
fagyjon meg, mert komolyan
megérdemli az olyan!"

„Fát lopjak? Én?" „Á!" — szól — „minek?
Küldjön olyan embert, kinek
adott az ég kezet-lábat
s több esze van, mint magának!"

Török Rezső

MINDENFÉLE

Sok alkoholista azért iszik, hogy feledje mindazokat a kellemetlenségeket, amelyekkel az alkoholizmus jár.

Ne bánts, mert úgy megsértődöm, hogy arról koldulsz!

Nagyon nehezen múlna az idő, ha az emberek röviden fejeznék ki magukat.

A boldogtalan ember legalább saját magával elégedett.

Tény az, amit csak nehezen lehet letagadni.

F. L.

BARÁT VAGY ELLENSÉG?

A londoni „Daily Mirror"-ban olvastuk az alábbi jellemző apróságot:

Egy amerikai kongresszusi tag látogatást tett Dél-Vietnamban. Egy amerikai tábornokkal együtt rótta a saigoni utcákat, amikor vietnami katonák jöttek velük szemben. A honatya kissé idegesen kérdezte:

– Honnan lehet tudni, hogy ezek kormánykatonák és nem kommunisták?

A tábornok vállat vont.

– Ha tisztelegnek, akkor kormánykatonák. Ha lőnek, akkor kommunisták.

MEGKÉRDEZTÜK MUNKATÁRSAINKAT:

Mi a kedvenc játékuk?

A lóverseny. Kell egy kis mozgás.

D. F.

Erre a kérdésre csak a labdarúgó VB döntője után tudok válaszolni.

F. L.

Mindig az a kedvenc játékom, amit éppen játszom. Most például azt játszom, hogy mi a kedvenc játékom?

F. Gy.

Ugyan, kérem, komoly felnőtt ember vagyok, és nincsenek játékaim. Van ugyan egy csodálatos, az egész lakást behálózó kis vasútam, külön rakodó-pályaudvarral a spájzban, de ez természetesen nem játék, hanem hobby.

(f—p)

A rulett. Mindig ezt játszom, valahányszor Monte-Carlóban üdülök, SZOT-alapon.

G. Sz.

A betű-összerakósdi. Addig rakosgatom egymás mellé a betűket a papíron, amíg valami értelmes dolog jön ki belőle. Erre a kérdésre is összeraktam már néhány betűt. Íme: mtksli vhsolddiki lls dimiip... Azt hiszem, ezt még rakosgatnom kell egy kicsit.

M. Gy.

Kedvenc játékom a szellemi tornának egy népszerű fajtája. Úgy játszszák, hogy az egyik résztvevő előre hajol, szemét behunyja, és várja a csattanást. Ha jó szelleme segíti, eltalálja, hogy ki ütött.

K. A.

Elképzelem, hogy igazgató vagyok és mindenkit kirúgok.

P. L.

A „Gazdálkodj okosan!". Hasznos, ügyes játék. Kár, hogy csak kevesen ismerik.

R. B.

Legszívesebben a feleségem türelmével szeretek játszani.

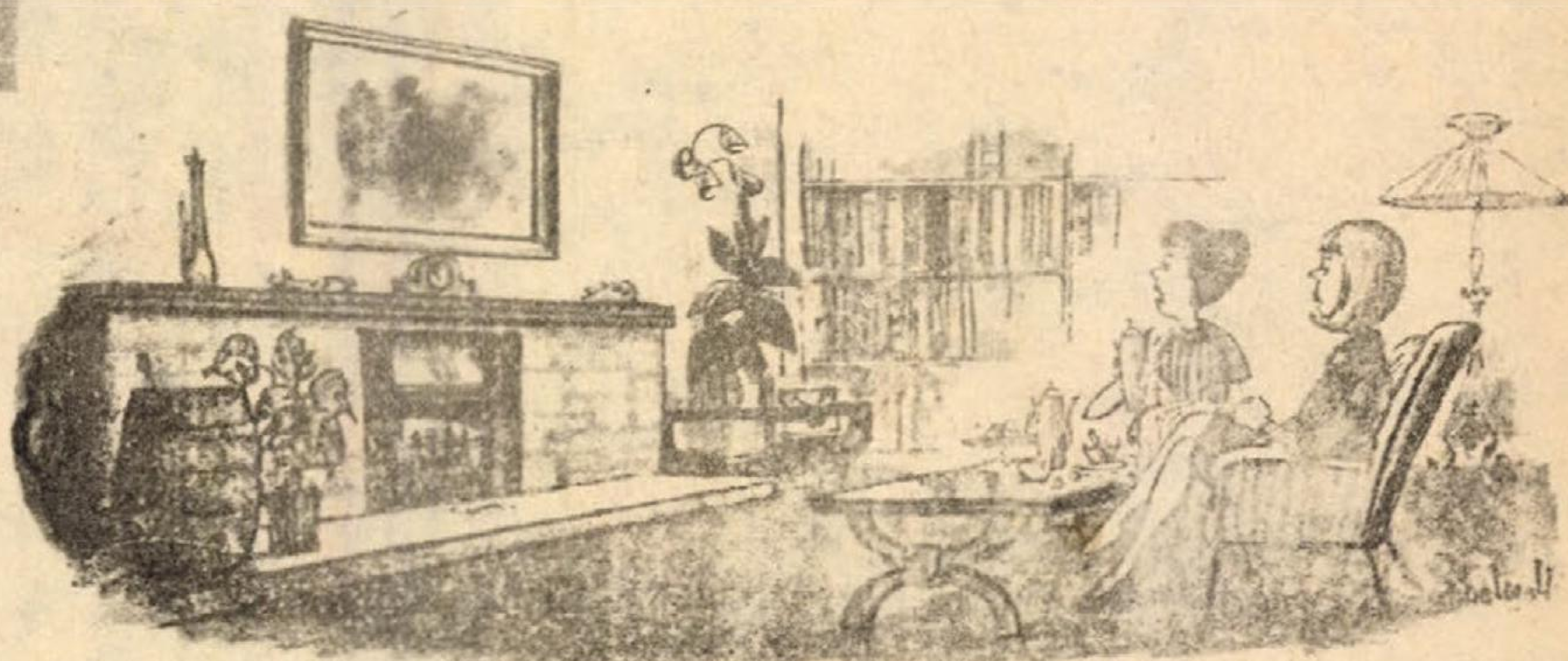
S. P.

MŰSORZÁRÁS
(A párizsi „Le Rire"-ből)

(A londoni „Punch"-ból)

– Ezt a képet tulajdonképpen csak azért vettük, hogy eltakarjunk vele egy nedves foltot a falon!

– Én egészen jól érzem magamat ebben a rezervátumban, csak az aggaszt, hogy mi lesz velünk, ha kihalnak az emberek!

(A „New Yorker"-ből)

Szűr-Szabó József rajzai

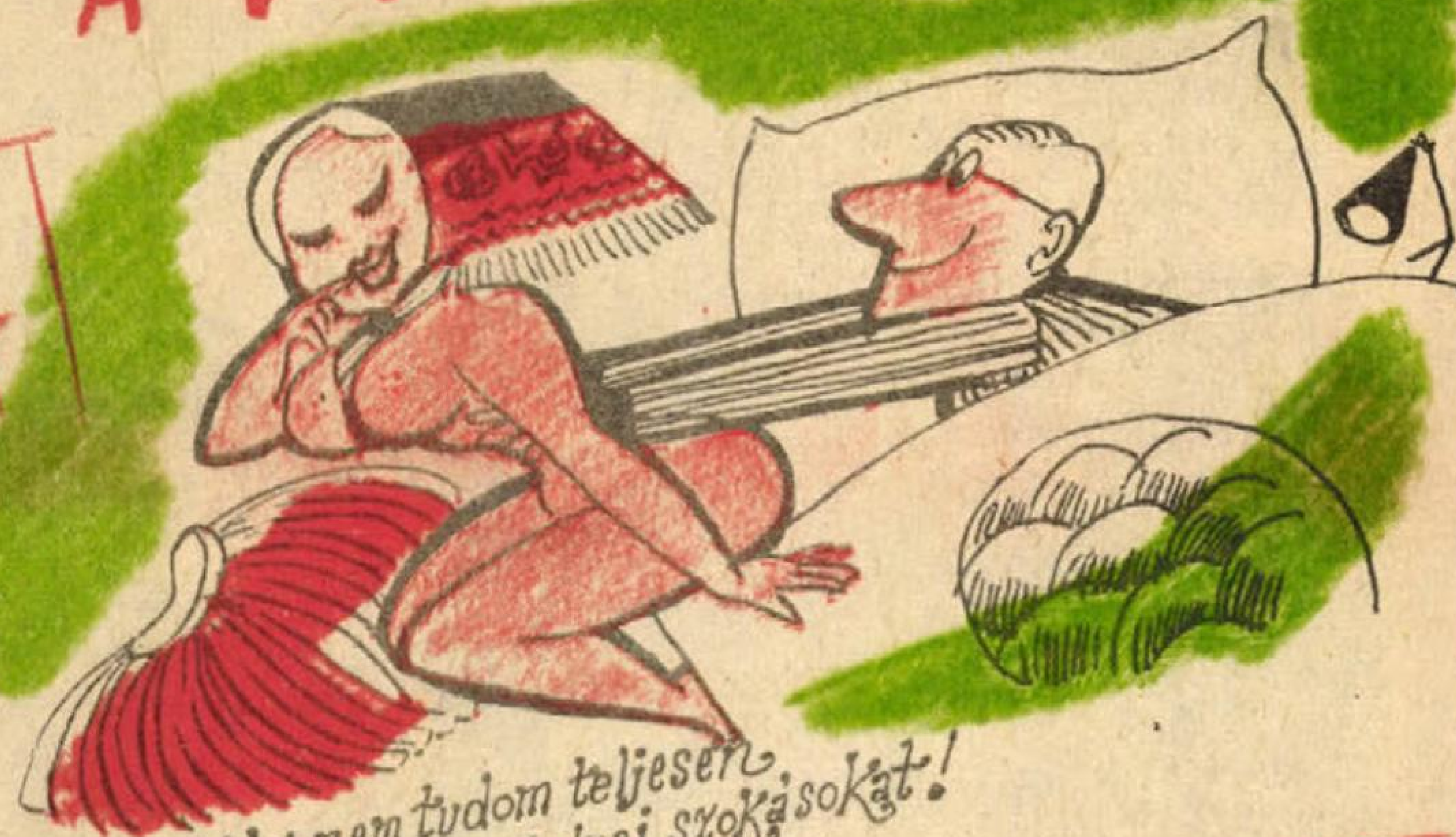
Szűr-Szabó: DŐL A VÁLASZFAL

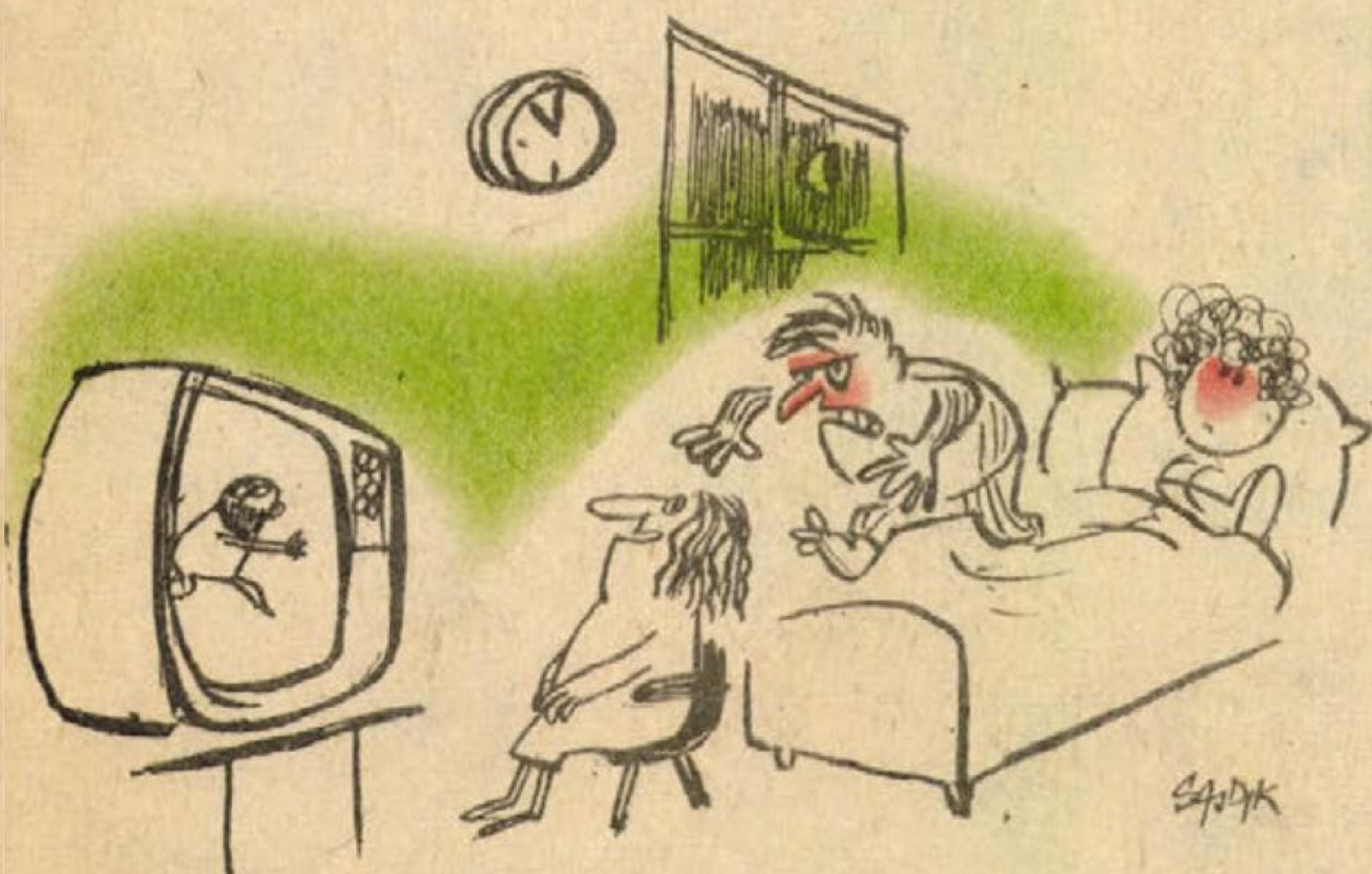

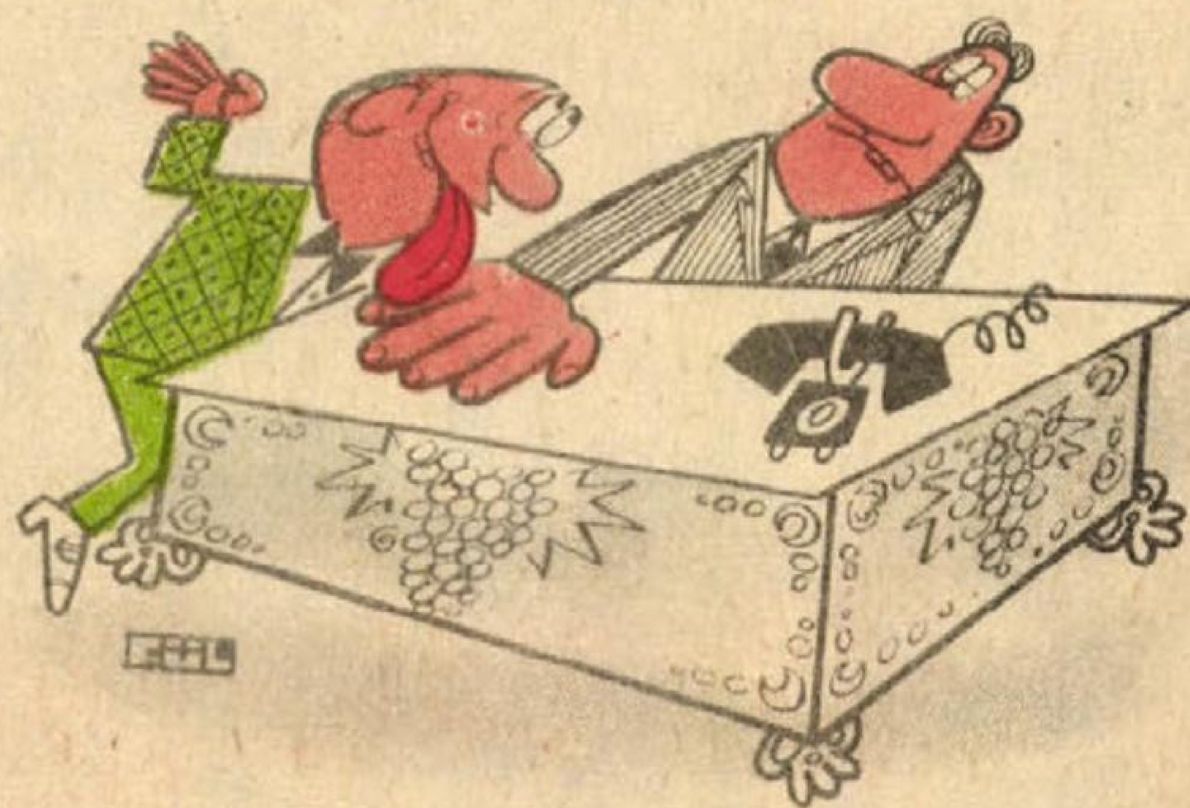
Sürgős felhívás

Tévé-vendég

– Vajon ki lesz a gyilkos?

Őszinte ember

– Tetszik tudni, nem kenyerem a hízelgés . . .

Főszerkesztő: Tabi László – Szerkesztő: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14.
Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100. *142–220 – 66.0328 – Kossuth Nyomda, Budapest
Terjeszti a Posta Központi Hírlapiroda. Tel.: 180–850. INDEX: 25504